

Tineretul lumii

Ministerul Culturii
Regionala
Hirsova-Deva

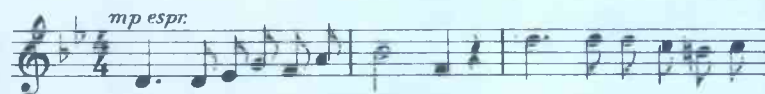
23 AUGUST 1944-23 AUGUST 1960

Sub steagul slăvit

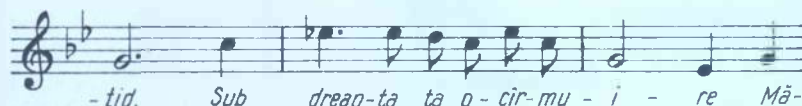
Versuri de NINA CASSIAN

Muzica de TIBERIU OLAH

Maestoso

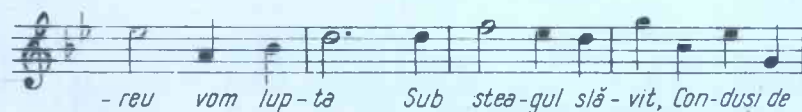
1. Să vi-săm la fe-ri-ci-re Tu ne-ai in-vă-țat Par-

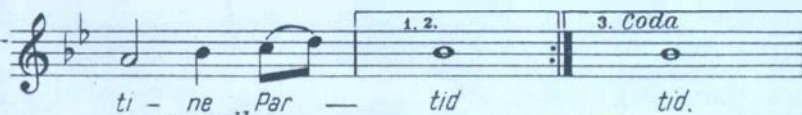
-tid. Sub dreap-ta ta o-cir-mu-i-re Mă-

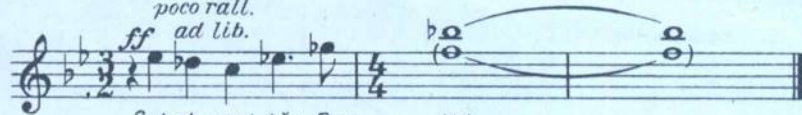
-re-țul vis va fi-m-pli-nit. Sub fla-mu-ra ta Me-

-reu vom lup-ta Sub stea-gul slă-vit, Con-duși de

ti-ne Par — tid tid.

Sub stea-gul tău Par — tid.

Să visăm la fericire
Tu ne-ai învățat, partid.
Sub dreapta ta ocîrmuire
Mărețul vis va fi-mplinit.

Refren:

Sub flamura ta
Mereu vom lupta,
Sub steagut slăvit,
Conduși de tine, partid.

Refren...

Vis al vremilor albastre
Pas cu pas te-nfăptuim,
Stăpîni în veci ai muncii noastre,
În veci setoși de înălțimi.

Refren...

Dezrobita noastră țară,
Țară a mîndrului Carpat,
Trăiește noua primăvară
A omului descătușat.

Refren...

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: Rolf Weissbach (R.D.G.);
Redactor-șef: Mario Bariona (Italia);
Redactori: Ingemar Anderson (Suedia),
Luis Bayardo (Venezuela), Klaus Jautner
(R.D.G.), Georg Polikeit (R.F.G.), Ibrahim
Kraishi (Iordania), Ernesto Latorre (Spania),
Cheik Bara Lô (Senegal), Sukhendu Majumder
(India), Tom Morris (Canada), Marcel Pey-
renet (Franța), Faodor Tarasov (U.R.S.S.);
Administrator: Zoltan Miklos (R.P. Ungară)

ADRESE

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Bu-
dapest VI, R.P. Ungară. Redacția ediției
în limba romînă: Piața Științei nr. 1, București

DRAGI CITITORI DIN R.P.R.,

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D. Benczur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă de 1,50 de lei. În cazul cînd solicitați publicarea unui anunț la rubrica „Cine vrea să corespundă cu noi?” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 de lei. TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D. Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex. rusă, franceză, engleză etc.)

„Descătușarea” — sculptură de BORIS CARAGEA

Mesajul adresat de N.S. Hrușciiov căt̄re F. M. T. D.

runul r̄aspuns din partea conducătorilor marilor puteri la apelul și memorandumul asupra dezarmării, adoptate de Comitetul Executiv al F.M.T.D. de la Conakry, ne-a venit din partea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N.S. Hrușciiov.

Iată mai jos textul acestui r̄aspuns:

Secretariatului Federației Mondiale a Tineretului Democrat

BUDAPESTA
(Ungaria)

Dragi prieteni,

Am primit apelul Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, precum și memorandumul asupra dezarmării, adoptate la Conakry.

Generația noastră a suportat greutatea privațiunilor a două războaie mondiale. Înțeleg aspirațiile tinerilor din diferite țări de a trăi în pace și prietenie și protestele lor viguroase împotriva pregătirii unui nou război. Căci, înainte de toate, tineretul este sortit să sufere greutățile și jertfele războiului; pregătirea pentru război, cursa înarmărilor lipsesc tineretul de drepturile la o tinerețe fericită, îl privează de speranțele luminoase ale viitorului său.

Adresându-vă mie ca unui participant la întâlnirea conducătorilor celor patru puteri, care trebuia să aibă loc la Paris la 16 mai, ați exprimat urările dv. de succes participanților la întâlnire în ceea ce privește problemele internaționale importante. Trebuie să spun că noi ne-am dus la această întâlnire cu intenții bune și cu inima deschisă. Bazându-se pe voința sa constantă de a elibera omenirea și tinăra sa generație de amenințarea războiului cu rachete și bombe H, guvernul sovietic a elaborat înaintea Conferinței la nivel înalt mai multe propuneri asupra problemelor de primă importanță pentru întărirea păcii pe pământ și, înainte de toate, asupra problemelor dezarmării și încheierii tratatului de pace cu Germania.

Dar partenerul principal al acestei întâlniri, guvernul S.U.A. și șeful său, președintele D. Eisenhower, aveau intenții contrarii. Este cunoscut faptul că în cursul perioadei de pregătire a conferinței, guvernul S.U.A. a întreprins anumite acțiuni având drept scop agravarea tensiunii internaționale, întărirea războiului rece și, la urma urmei, provocarea eșecului întâlnirii șefilor guvernelor celor patru puteri.

În legătură cu aceasta, este suficient să reamintim fapte ca, de exemplu, declarația în spiritul războiului rece a unor oameni de stat americani înaintea conferinței, alarmele de război provocatoare, declarația președintelui Eisenhower exprimând voința sa de a reîncepe experiențele nucleare și,

în sfârșit, intervenția agresivă a avioanelor de spionaj militare americane asupra teritoriului sovietic, pe care președintele nu numai că a refuzat să o condamne, dar a definit-o ca o politică de stat a S.U.A. După cum știți, președintele Eisenhower, fiind la Paris, n-a întreprins nimic pentru îmbunătățirea relațiilor dintre țările noastre. N-a manifestat interes nici chiar să se întâlnească cu mine, deși știa că eram gata să mă întâlnesc cu el.

Este natural că, într-o astfel de situație, conferința ar fi avut loc în condiții inegale și umilitoare pentru marea noastră țară și nu putea aduce rezultatele pozitive pe care popoarele din lumea întreagă le așteptau. Conferința n-a avut loc și, cum este în general cunoscut în prezent, întreaga responsabilitate a eșecului îi revine guvernului S.U.A.

După eșecul Conferinței de la Paris, guvernul nostru a declarat că Uniunea Sovietică este ca totdeauna ferm hotărâtă să continue politica coexistenței pașnice, a tratatelor, a convențiilor acceptabile în mod reciproc. Aș vrea să vă asigur că nu ne vom cruța eforturile pentru a elimina tensiunea internațională, pentru succesul tuturor tratatelor, dacă partenerii noștri vor dovedi că doresc acest lucru în mod cinstit și serios.

Evenimentele din ultima vreme demonstrează în mod convingător că apărarea păcii nu depinde numai de eforturile guvernelor iubitoare de pace, ci și de faptul că toate popoarele trebuie să știe să se unească în lupta pentru pace, să fie vigilente și să oprească forțele care pregătesc un nou război. Cred, dragii mei tineri prieteni, că vouă vă revine nobilul rol de luptători activi și curajoși pentru întărirea păcii. Oamenii sovietici salută și vor saluta mereu manifestațiile pentru pace, coexistență pașnică și dezarmare ale zecilor de mii de tineri și tinere — membri ai federației voastre.

În mesajul vostru vorbiți de sprijinirea ideii dezarmării generale și totale expuse de guvernul sovietic în toamna anului trecut. Recent, ne-am adresat tuturor guvernelor cu noi propuneri asupra dezarmării generale și totale, propuneri ce erau destinate să fie discutate la Conferința de la Paris. Aceste propuneri răspund intereselor păcii, securității și, după cum cred, se vor bucura de înțelegere și sprijin din partea popoarelor tuturor țărilor.

Sper că noul plan sovietic asupra dezarmării se va bucura de sprijin din partea voastră, căci realizarea dezarmării generale și totale va aduce pace pentru toate popoarele și un viitor mai bun pentru tinăra generație de astăzi.

Vă mulțumesc pentru bunele voastre urări.

Dorește Federației Mondiale a Tineretului Democrat mari succese în activitățile în favoarea păcii și prieteniei între popoare.

16 iunie 1960

N. HRUȘCIOV

Tineretul lumii

S U M A R

pag.

- 1 Mesajul adresat de N.S. Hrușciiov către F.M.T.D.
- 2 Forumul mondial al tineretului
- 3 Cine vrea să corespundă cu noi?
- 4 Federico Garcia Lorca
- 5 Studenții indieni la muncă voluntară
- 6 Tinerii din Napoli
- 7 Împotriva segregăției
- 8 S.O.S. la Șansi
- 9 Universitatea „Humboldt”
- 10 În Fabrica de rulmenți din Btrlad
- 11 Cel de-al III-lea Congres al U.T.M.
- 12 Legislația muncii copiilor în R.F.G.
- 13 Analfabetismul

- 21 „Petele albe” ale ignoranței
- 22 Cucerirea științei în Vietnam
- 25 Indienii din Anzi: Vrem școli!
- 26 Dezbateri în S.U.A. asupra învățământului
- 27 „Universitatea prieteniei popoarelor”
- 28 Jocuri distractive

- COPERTA I: Noi construcții pe litoralul Mării Negre, la Mangalia
COPERTA A II-a: Sub steagul slăvit
COPERTA A III-a: Filatelia
COPERTA A IV-a: Planul septenal se realizează

Revistă internațională a tineretului editată de F. M. T. D. Apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă și o dată la două luni în arabă și suedeză

FORUMUL

MONDIAL AL TINERETULUI

Invitația făcută de Comitetul de inițiativă din Uniunea Sovietică privind organizarea unui forum al tineretului în vara viitoare, la Moscova, se bucură de un larg ecou în întreaga lume. Din toate continentele sosesc la sediul comitetului scrisori cu sugestii și acceptări. La rugămintea redacției noastre, comitetul a binevoit să ne arate câteva extrase din răspunsurile primite.

DIN CIPRU Secretarul general al E.D.O.N.

„Problema forumului mondial al tineretului a fost dezbătută la ultima ședință a Secretariatului E.D.O.N.

Ideea organizării forumului s-a bucurat imediat de un sprijin unanim. Acest forum va da tineretului posibilitatea de a discuta despre toate problemele esențiale care îl preocupă. Sperăm că în cadrul forumului va avea loc o discuție deschisă, sub formă de seminarii, asupra tuturor problemelor: economie, politică, știință, artă, cultură, turism etc. S-ar putea organiza de asemenea expoziții și câteva manifestări culturale.

Considerăm că cea mai bună pregătire a forumului ar fi, în etapa următoare, publicarea a diferite materiale în cadrul unei publicații speciale. Sub un titlu comun, «În lumea păcii», spre exemplu, ar putea fi publicate articole și multe alte materiale în legătură cu diferite aspecte ale vieții tineretului, cu problemele sale și căile de realizare a acestora în condițiile destinderii. Tinerii din lumea întreagă ar putea trimite materiale pentru o astfel de publicație. Această publicație ar putea să ajute pregătirile pentru forum și să facă munca seminariilor mai fructuoasă.

Secretariatul a dezbătut problema trimiterii reprezentanților săi la Comitetul internațional de pregătire. S-a hotărât ca Ciprul să fie reprezentat la C.I.P. de președintele organizației, Hisses Demetriades, jurist, de secretarul general Panikos Peonides și d-l Andreas Canyros, primarul Famagustei. S-a hotărât, de asemenea, să se pregătească o delegație largă pentru forum.

Știrea despre organizarea forumului a trezit un larg ecou printre tinerii intelectuali. Este posibil să se creeze un comitet al acestora“.

DIN MADAGASCAR Vicepreședintele Asociației studenților malgași scrie :

„Nu putem decît să salutăm o astfel de inițiativă și de pe acum ne punem ca sarcină să o popularizăm pe larg în rîndurile studenților malgași și în rîndurile tineretului din Madagascar“.

DIN CEYLON Președintele Ligii tineretului din Ceylon își spune părerea :

„Această propunere a fost discutată în cursul unei ședințe speciale a comitetului nostru executiv și s-a hotărît în unanimitate să se aducă la cunoștința comitetului de inițiativă următoarele hotăriri:

a) Primim cu bucurie această hotărîre, căci ideea realizării unor întâlniri periodice ale tinerilor din toate țările pentru a-și putea exprima aspirațiile de pace și prietenie frămîntă marea majoritate a membrilor organizației noastre.

b) Sintem recunoscători organizațiilor de tineret sovietice pentru inițierea forumului mondial al tineretului și pentru crearea comisiei de inițiativă.

c) Sprijinim pe deplin punctul de vedere al comitetului de inițiativă că răspunderea pentru realizarea activității de pregătire a forumului trebuie asigurată de un larg comitet internațional de pregătire.

d) Sintem de acord cu convocarea ședinței de constituire de la Moscova.

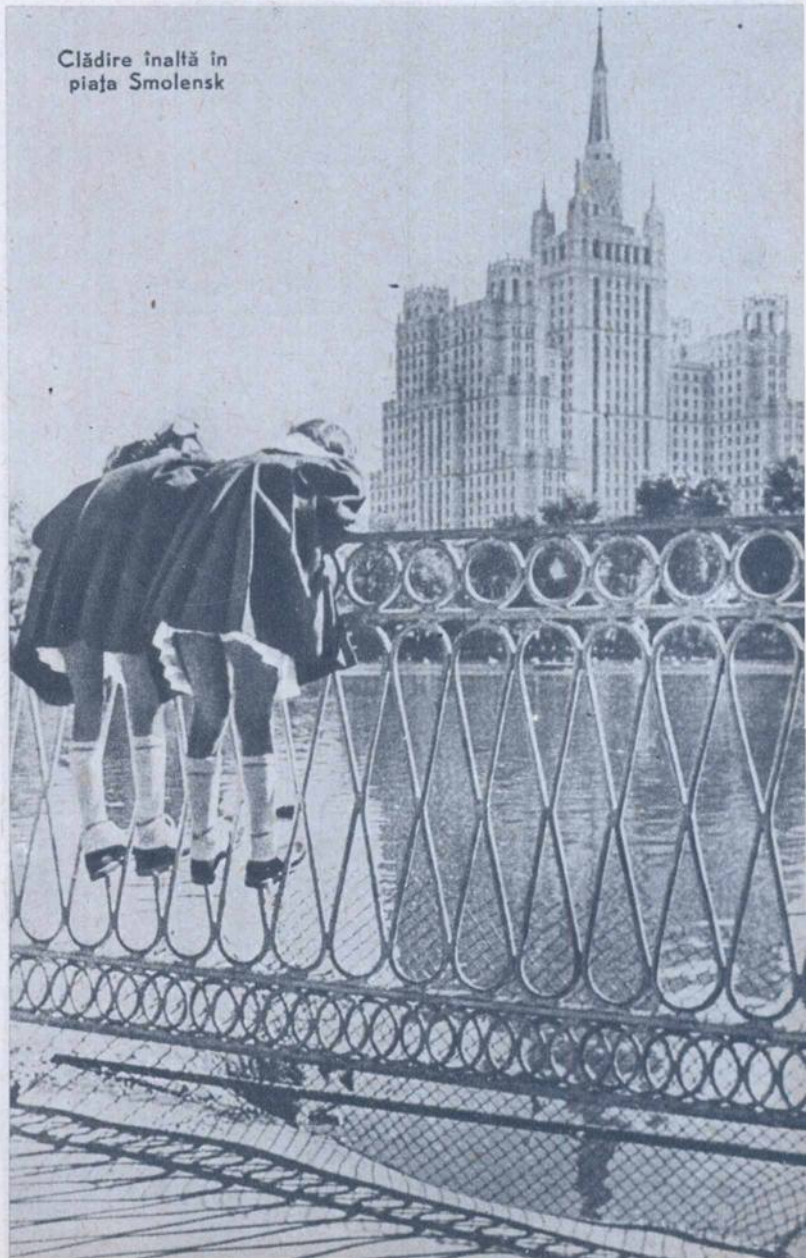
e) Am făcut cunoscută organizarea forumului în revista noastră «Shabob Ceylon». Presa locală va vorbi despre forum mult mai detaliat.

f) În ceea ce privește părerile noastre asupra problemelor care trebuie discutate în cadrul forumului, asupra programului său etc., vă vom comunica la timp. Propunem totuși ca înainte de convocarea ședinței de constituire organizațiile locale și conducătorii organizațiilor din diferite țări care se interesează de forum să nu aibă calitatea de a crea comitete pregătitoare regionale.

g) Prin prezenta, îl numim pe președintele nostru, M. Rashid, reprezentant în Comitetul internațional de pregătire a forumului. În afară de aceasta, îi dăm mandat să participe ca delegat la ședințele de constituire a C.I.P. care vor avea loc la Moscova.

În încheiere, dorim mult succes forumului mondial al tineretului, căci nu ne îndoim de loc că această manifestare: — va contribui la triumful păcii și prieteniei în lume;

Clădire înaltă în piața Smolensk

— va contribui la crearea unei atmosfere de prietenie și înțelegere reciprocă;

— va întări legăturile de bunăvoință și va elimina barierele existente;

— va da posibilitatea să se ia hotărâri care vor privi soarta generațiilor viitoare din întreaga lume, independent de convingeri, religie și culoarea pielii“.

DIN HONDURAS Președintele Federației universitare din Honduras informează:

„Considerăm că organizarea unei astfel de manifestări deschise pentru tinerii din toate țările și de toate tendințele este foarte interesantă. Federația noastră a studiat subiectele forumului și le consideră destul de largi pentru realizarea unei discuții serioase“.

DIN DANEMARCA Uniunea Tineretului Comunist din Danemarca scrie:

„Sintem foarte mulțumiți că s-a făcut propunerea de a se organiza în 1961 un forum mondial al tineretului. Propunerea organizării forumului mondial al tineretului are pentru noi o mare importanță, căci, în prezent, noi înșine încercăm să găsim noi căi pentru dezvoltarea mișcării de tineret pentru pace în țara noastră. Inițiativa noastră ne va da posibilitatea să lărgim și să întărim contactele cu alte organizații de tineret din țara noastră“.

DIN TOGO De la adunarea organizată pe stadionul olimpic din Togo:

„Sintem totdeauna pentru o mișcare de tineret care să aibă drept scop pacea și libertatea în lume. Cot la cot cu organizația noastră, muncim pentru viitorul fericit al lumii.“

Cea mai mare bucurie pentru noi ar fi dacă am putea fi prezenți la forumul mondial al tineretului, organizat din inițiativa Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S., pentru lunile iulie-august 1961, la Moscova“.

Soseaua Leningrad

Cine vrea să corespundeze cu noi

Tarachand T. Kalla, c/o, Bungalow no. 390, Adarsh-Nagar, Jaipur City (Raj), India; 18 ani, în limbile engleză, rusă, hindusă, germană, franceză, despre timbre, sport, artă, muzică, cărți poștale.

Carbone Emilio, Via M. G. Canale 4/23, Genova, Italia; în limbile franceză, engleză, italiană.

Andreas Gavriel, 14 Godnighton st. Larnarca, Cipru; 17 ani, în limba engleză, cu tinere de la 16 la 20 de ani.

L. Salzemnieks, Riga-4, Grobinas 2—15, R. S. S. Letonă, U.R.S.S.; în limbile engleză, germană, rusă, pe diferite teme.

Ismail Khalil Mohd, Iraqi Airways, Accounts Dept, Bagdad, Irak; în limba engleză.

Roberto Perez Morales, Estrella 265, la Habana, Cuba; în limbile engleză și spaniolă, pe diferite teme.

Kiss Jozsef, Kazincbarcika, Vegyipari Technikum, R. P. Ungară; 16 ani, în limbile engleză, germană, rusă, despre sport, muzică, timbre etc.

Ramji Lal Gupta, Kotwali Bayyar, Ambala City, India, c/o Ramki Shan and Sons Booksellers; în limba engleză.

Ursula Roschke, Jena/Thür, Heimstättnerstr. 88, R. D. G.; 17 ani, în limbile germană, engleză, despre muzică, fotografii, cărți poștale.

Christian Soteau, Gendarmerie, 1 rue du De Michel, Chaumont, Haute-Marne, Franța; 15 ani, în limba franceză.

Matild Onody, Pápa Corvin u. 6 (Veszprém m), R. P. Ungară; studentă, 17 ani, colecționează ilustrate și timbre, corespundează în limbile maghiară, rusă și engleză.

Benedicto Signini, Rua Benedito Silva no. 1, 101, Jardim Sao Carlos, Sao Carlos S. P. Brésil (Brazilia); 20 de ani, în limbile engleză, spaniolă, germană.

Joachim Kurth, Rostock, Studentenwohnheim, Thierfelderstr. Bar, IX/24, R.D.G.; 21 de ani, în limbile germană, rusă, engleză, despre medicină etc.

F.D.J.-Briefzirkel, HO Industriewaren Halle, Halle-Saale, Markt-347, R.D.G.; în limbile rusă, polonă, cehă, slovacă, germană, despre probleme de tineret, sport, muzică, literatură.

Alwar Nilsson, Trapplan 2 B, Falun, Suedia; în limbile engleză

și germană, despre timbre, fotografii, cărți poștale etc.

V. Indrikson, Zvaigznu 40, Ventspils, R. S. S. Letonă, U.R.S.S. un grup de letonieni dorește să corespundeze cu tineri din toate țările, în limbile engleză, rusă

Mr. Rymond Ng, 36 A An C.F.D. Almeida, Macao, Via Hong Kong, Japonia; 20 de ani, în limbile engleză, despre timbre, cărți poștale.

Csaszár Mária, Nagykanizsa, Városovó ut. 117, R.P. Ungară; 17 ani, în limbile engleză, germană, sârbă, maghiară, despre timbre, cărți poștale.

Christine Brandt, Rudolfstadt III Thür, Breitscheidstr. 68, R.D.G.; 17 ani, în limbile engleză, germană și rusă, despre muzică, filme, cărți poștale.

Vilhjámur Sigurdsson, Njálsgöt 48 a, Reykjavik N, Islanda; 27 ani, în limbile engleză și daneză, despre sport, muzică etc.

Jammes Huberman, Aguirre 390 Buenos Aires 14, Argentina; în limbile engleză și spaniolă.

Marica Veres, DOZ, Beccy trg oslobodjenja 1 (Backa), R. P. Federația Yugoslaviei; în limbile germană, maghiară, sârbă, despre muzică, filme etc.

Kriemhilde Haul și Karin Drohms, Dresden no. 6, Bautznerstr. 20, R.D.G.; 20 de ani, studenți, în limba germană.

Yogesh Mody, c/o Mr. Gopaldas P. Mody, 3 — Krshina Kunj, 56 Adenwala Rd. Matunga (CR), Bombay — 19, India; 14 ani, în limbile engleză, despre timbre.

Konicz Karoly, Veszprém, Kis L. T. 3/b, R. P. Ungară; în limbile engleză, germană, franceză, italiană, despre dans, muzică etc.

Ludwig Wiltner, Deutscheinsiedlung no. 12, kg. Marienberg/Sa, R.D.G.; 33 de ani, în limbile engleză și germană.

Mario Xavier Junior, Rua Antonio Augusto 754 (Aldeota), Fortaleza, Ceara, Brazilia; în limbile engleză, spaniolă, portugheză, despre timbre etc.

Manohar Raj Bhandari, 607 Juddha Road, Kathmandu, Nepal; în limba engleză, despre cărți poștale, timbre, fotografii.

Baki Laszló, Szeged Pf. 13, R. P. Ungară; în limbile rusă, germană, italiană.

FEDERICO GARCIA LORCA

POETII NU MOR NICIODATĂ! ACEASTĂ TEMĂ ETERNĂ A POEZIEI OMULUI, SE DEGAJĂ DIN OPERA POETULUI ANDALUZ FEDERICO GARCIA LORCA, NĂSCUT LA FUENTO VAQUEROS, ÎN PROVINCIA GRENADA, A FOST ASASINAT DE FRANCHIȘTII SPANIOLI ÎN PRIMA PERIOADĂ A RĂZBOIULUI CIVIL.

CÎNTĂRET AL POPORULUI SPANIEI, PURIFICATOR AL TRADIȚIEI POPULARE, POET, MUZICIAN, AUTOR DE TEATRU, FEDERICO GARCIA LORCA N-A FOST REEDITAT ÎN SPANIA LUI FRANCO.

DAR POETUL ASASINAT N-A DISPĂRUT DIN MEMORIA OAMENILOR SIMPLI, PE CARE I-A CÎNTAT.

DEȘI EL A MURIT, POEMELE LUI TRĂIESC ȘI, CHIAZ DACĂ NU AU FOST REEDITATE ÎN SPANIA, ELE TREC DIN GURĂ ÎN GURĂ, ÎN POPOR, REGĂSIND MAREA TRADIȚIE DIN CARE LE-A FĂCUT SĂ RENASCĂ GARCIA LORCA.

FEDERICO GARCIA LORCA TRĂIEȘTE ASTĂZI PRIN „ROMANCEROS”, PRIN ROMANȚELE TIGĂNEȘTI, PRIN „NUNȚILE DE SÎNGE” ȘI „MARIANA PUREDA”. ȘI SEVA LUI DE FIU AL SPANIEI ESTE LIBERTATEA.

Mi-mi mai amintesc numele primei persoane cu care am vorbit la Barcelona despre Lorca. Mă oprisem să schimb câteva cuvinte cu un „sereno” (gardian de noapte) pe Paseo de Garcia, pustie la această oră tîrzie din noaptea. Spre ora 3 dimineața, un oarecare — un prieten al gardianului — se apropie de noi. Aflînd că sînt un străin, a început să vorbească cu volubilitate despre anii în care lucrase în Franța. M-a privit drept în ochi, apoi a spus: „Acolo se poate face grevă; pentru cei care muncesc asta e un lucru folositor”. „Serenos” a aprobat în tăcere, cu un aer degajat, limitîndu-și cu prudență participarea lui la discuție. Dar celălalt, cum nu putea rezista sentimentului de a face mărturisiri, continuă să-mi povestească, cu nostalgie, cum se trăia în Franța și cum se trăia acum în Spania. Evitînd să vorbească prea mult, spunea totuși lucruri elocvente. Cînd mi-a venit rîndul să vorbesc, după observații generale asupra celor ce știam despre Spania, am pronunțat numele lui Lorca, și interlocutorul meu mi-a răspuns:

„Ah, da, poetul. Ei l-au ucis în timpul războiului civil”.

Acest „ei” era o declarație deschisă și i s-a făcut puțin teamă; era foarte tîrziu, trebuia să ne părăsească. Mi-a strîns cu putere mîna, ca și cînd voia să mă facă să înțeleg ceea ce nu îndrăznea să spună, și plecă furișîndu-se pe lîngă zidurile palatelor de pe șosea, pline de podoabe florale...

Îl numise pe Lorca „poetul”. Scurt. Așa am auzit spunîndu-i-se în cursul călătoriei mele. La Madrid, la cafeneaua „Gijon”, mulți artiști, arborînd o nuanță de frondă intelectuală, într-un fum gros de țigări, vorbeau cu un ton critic despre Federico Garcia Lorca, fără pasiune: „Desigur, Lorca e un poet, dar l-ați citit pe Machado? Mai intens, mai pur...” Și mi se oferea un whisky... Un singur scriitor tînăr mi-a vorbit mai mult despre moartea, despre asasinarea poetului. Și după confidențe, care au durat două sau trei seri, el mi-a confirmat istorisirea ultimelor clipe ale lui Lorca, despre care citisem în cărțile lui Brenan și Emanuelli.

În ziua sosirii noastre în Grenada, am vizitat casa în care falangiștii l-au arestat pe Lorca, în străduța cu magazine mici de lîngă Birrambla. Un magazin de haine pentru bărbați „Almacenes Esperanza”: deasupra, la primul etaj, apartamentul lui Rosales, în care Lorca și-a trăit ultimele zile. S-a refugiat aci pentru că un membru al familiei Rosales era falangist. Se gîndea că acolo este în securitate. Dar patru sau cinci fasciști i-au hotărît moartea, la o masă dintr-o cafenea din Grenada, în seara zilei de 27 iulie 1936. S-a stabilit că printre ei se afla un anumit Ramon Ruiz Alonso, o căpetenie fascistă. După o bere, trei dintre ei s-au ridicat, au ieșit din cafenea și s-au dus să-l caute pe Lorca, la Rosales. L-au dus la sediul Falangei și câteva ore mai tîrziu, noaptea, l-au schimbat cu alți condamnați într-un camion care mergea spre Viznar pentru execuție. Ramon Ruiz Alonso știa că Lorca era prietenul socialiștilor; apoi Lorca scrisese o poezie împotriva „Guardiei civile” și altele „neconformiste”... Astfel, cu mult calm și cu sentimentul reconfortant al datoriei îndeplinite, un imbecil a putut dispune de viața poetului.

Numai Rosales și asasinii lui știu ceea ce Lorca a rostit în ultimele lui clipe, dacă a mai spus ceva. Nu ne putem decît imagina. Și ne-am putut imagina în această după-amiază de vară, în timp ce mașina noastră străbătea, sub un soare copleșitor, drumul îngust, plin de praf, lung de 15 km, care duce din Grenada spre interiorul țării, spre dealuri, pînă la Viznar. Îndată după ce am coborît din mașină, ne-au înconjurat copiii curioși. Am cerut celui mai apropiat să ne

conducă în locul în care fuseseră îngropați cei împușcați.

— Lorca, rosti unul dintre noi.

Copilul răspunse:

— Mormintul poetului?

Și când i-am cerut din nou să ne însoțească, ne-a spus că nu poate și ne-a arătat drumul cu mâna. Am trecut încet prin satul parcă adormit sub căldura copleșitoare. La câteva ferestre atârnav ramuri de palmier uscate, urme ale unei sărbători sau ale unei înmormintări. În fața cazarmii, un soldat se ostenea să sară pe un cal năvălaș. Deasupra porții, o inscripție — mereu aceeași: „Totul pentru patrie“. Totul? Și acest asasinat? Ieșind din sat, drumul ducea încet printre coline fără vegetație. M-am îndreptat spre un țaran care lucra pe o pantă avidă de pământ roșu. Și-a scos pălăria și mi-a arătat o „barranco“ (văgăună) în care „ei“ i-au aruncat pe cei împușcați. Un mic pod; iarba uscată scîrțâia sub pașii noștri. Sub acest pământ crăpat, în liniște de soare, printre sute de cadavre, se odihnesc rămășițele pămîntești ale lui Federico Garcia Lorca. Mai departe, dincolo de norul de praf ridicat de furcile țaranilor care băteau grîul, valea cobora spre Grenada. Era o coincidență: liniște și soare arzător în această după-amiază, la locul morții. Șoaptele triste ale amurgului ne urmau când am ieșit din pădure și ne-am apropiat de Fuente Vaqueros, satul natal al lui Garcia Lorca. Zeci de copii se jucau zgomotos în mica piață; în nici un sat spaniol n-am văzut atîția copii zburdînd împreună. S-au oprit deodată din joacă, au înconjurat mașina noastră și au supus-o unui examen conștiințios.

Ne-am dus spre casa verișoarelor poetului. În fața unei porți, bicornurile din pînză ceruită ale gărzilor civile străluceau de negre ce erau; casele celor două femei erau chiar alături. Ele ne-au primit cu amabilitate; figura lor s-a luminat de o dulce mîndrie, la amintirea lui Federico.

Una dintre ele, Amelia Gonzales Garcia, mai timidă, stătea într-un colț, surizătoare și calmă. Alta, Virginia, și-a arătat imediat caracterul ei hotărît și mîndria. O femeie extraordinară: nu a încetat să vorbească

brusc de umăr ca să mă ferească de o căruță. Vorbea tare, pentru a se face remarcată și auzită:

— Sînteți din Italia și veniți aci pentru a vedea casa în care s-a născut; în Spania, dimpotrivă... Vocea îi tremura de dispreț și de ură: atîta răutate... În colțul drumului se afla preotul satului. Virginia ne-a condus pînă la el, desigur ca s-o vadă că era cu noi. Eram oameni veniți de departe pentru a vedea satul în care s-a născut Federico. Apoi, deodată, s-a întors la stînga; nu voia să-l salute. Am vizitat casa, camera în care poetul a văzut lumina zilei. Pe drum, ne-a vorbit despre frații ei.

— După tragedie, au fugit... Ce durerel! Da, durere amestecată cu mînie. Ne-a condus pînă la poarta casei unei alte verișoare, Maria Garcia Palacios; dar ea a refuzat să intre. Maria e măritată. Locuiește într-o casă mai bogată. La sosirea noastră a rămas surprinsă; se temea să nu se compromită. A patra verișoară n-a vrut să audă vorbindu-se de Federico. Se făcea că abia își amintește de el. Când ne-am întîlnit din nou cu Virginia, ne-a vorbit despre ea cu un zîmbet ironic.

Ne-am despărțit ca și cum eram vechi prieteni ai vărului lor dispărut. Ea a fost aceea care ne-a mulțumit.

Copiii alergau după mașină. Se înnoptase. Praful și întunericul au înghițit satul în urma noastră, înainte ca drumul să treacă prin păduri.

EMILIO TADINI și CARLO CISVENTI
(Din periodical „Cinema nuovo“ — Italia)

LORCA Memento

*Cînd voi muri,
Îngropați-mă cu
chitara mea*

În nisip.

*Cînd voi muri,
Între lămîi
Și mentă.*

*Cînd voi muri,
Îngropați-mă dacă
vreți*

*Într-o roză a
vînturilor.*

Cînd voi muri!

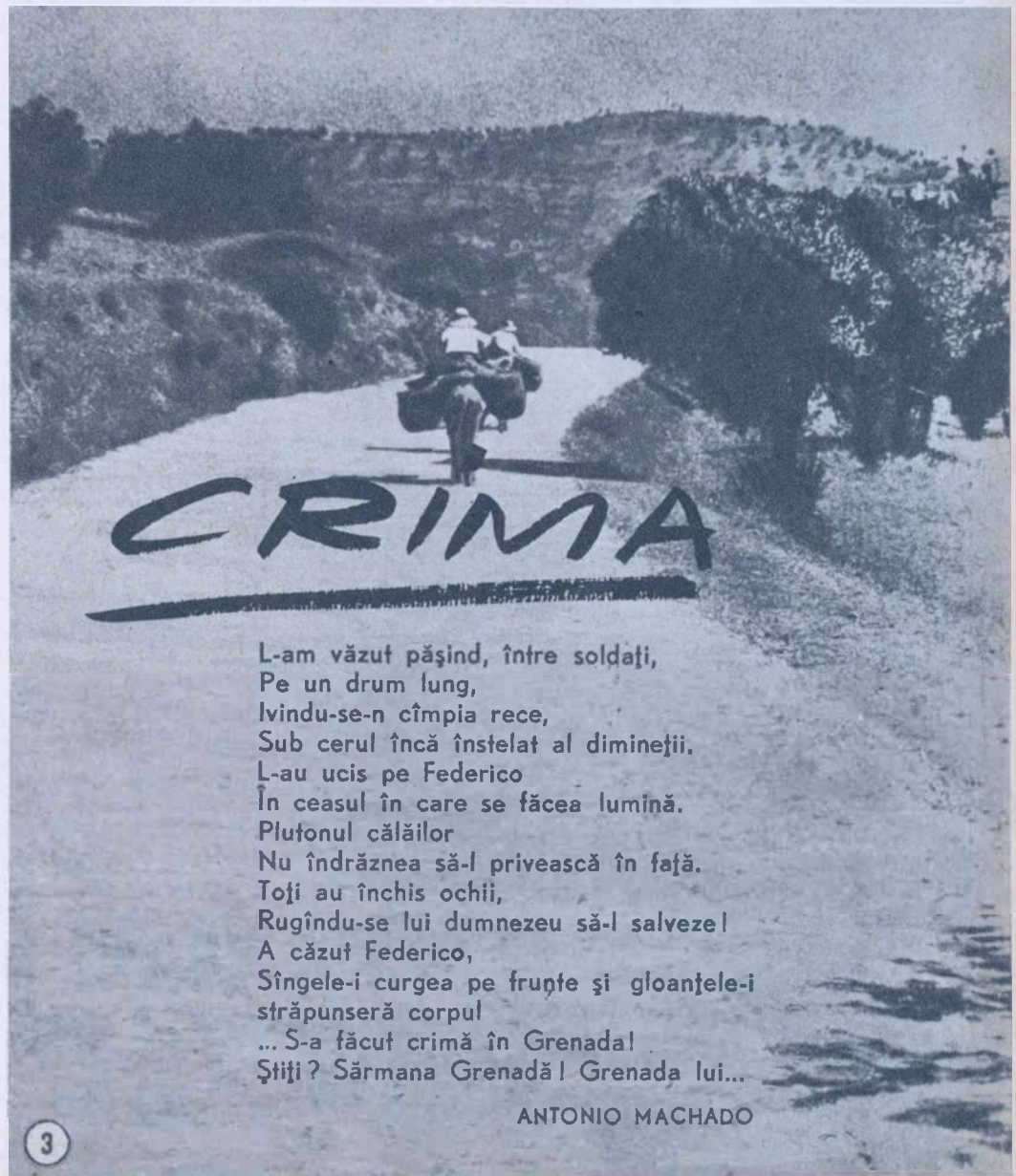

despre Federico, despre noi, despre alții.
— Să mergem, spuse ea deodată, și ne-a condus la casa în care se născuse Federico. Se însera, și oamenii ne priveau din pragul caselor. Virginia mergea încet: m-a luat

① O fotografie rară a lui Garcia Lorca. „Cînd venea aci — spunea Amelia — cînta la pian cîntece improvizate pentru copii“.

② Cazarma din Viznar

③ Drumul de la Grenada la Viznar

L-am văzut pășind, între soldați,
Pe un drum lung,
Ivindu-se-n cîmpia rece,
Sub cerul încă înstelat al dimineții.
L-au ucis pe Federico
În ceasul în care se făcea lumină.
Plutonul călăilor
Nu îndrăznea să-l privească în față.
Toți au închis ochii,
Rugîndu-se lui Dumnezeu să-l salveze!
A căzut Federico,
Sîngele-i curgea pe frunțe și gloanțele-i
străpunseră corpul
... S-a făcut crimă în Grenada!
Știți? Sărmana Grenadă! Grenada lui...

ANTONIO MACHADO

„S

udenții devin indisciplinați” — acesta este felul în care se exprimă organele guvernamentale și autoritățile universitare din India.

Noi, studenții, nu sîntem de acord cu o astfel de formulare. Aș vrea să citez un exemplu de muncă disciplinată și constructivă a studenților din Bengal care au lucrat umăr la umăr cu alți tineri pentru reconstruirea țării noastre. Era o tabără de muncă voluntară pentru studenți și alți tineri de la orașe și sate organizată în prima jumătate a lunii iunie din acest an. La această tabără de trei zile, au participat circa 200 de studenți și tineri reprezentînd diferite regiuni ale țării și aproape 100 de țărani băștinași. Întîlnirea a avut loc la Bhatighori, un sat în Amta (Howrah). Anul trecut, partea aceeaș a țării a fost una din regiunile cele mai lovite de inundații. Comitetul învățătorilor, studenților și tinerilor pentru ajutorarea victimelor inundațiilor a hotărît să acorde satului un sprijin constructiv. S-a elaborat un program pentru reconstruirea drumurilor și caselor, pentru săparea de puțuri, pentru construirea unui dispensar, a unei biblioteci, pentru popularizarea învățămintelor lui Tagore și pentru un schimb de păreri între sate privind subiecte de cultură națională. Tabăra de muncă voluntară a fost salutăată de profesorul N. K. Siddhanta, vicecancelar al Universității din Calcutta, și dr. Triguna Sen, rectorul Universității „Jadavpur”, și a fost declarată deschisă de către D. Chakravarty, profesor de drept civil de la Universitatea din Calcutta.

În ultima perioadă, n-am văzut o tabără de muncă voluntară cu o activitate atît de susținută, cu un entuziasm atît de mare din partea tinerilor și studenților participanți. Ei au format brigăzi pentru a-și îndeplini sarcinile, lucrînd de dimineață pînă noaptea tîrziu. Cu uneltele agricole, cu elan patriotic tineresc au făcut totul pentru a contribui la cauza patriei lor.

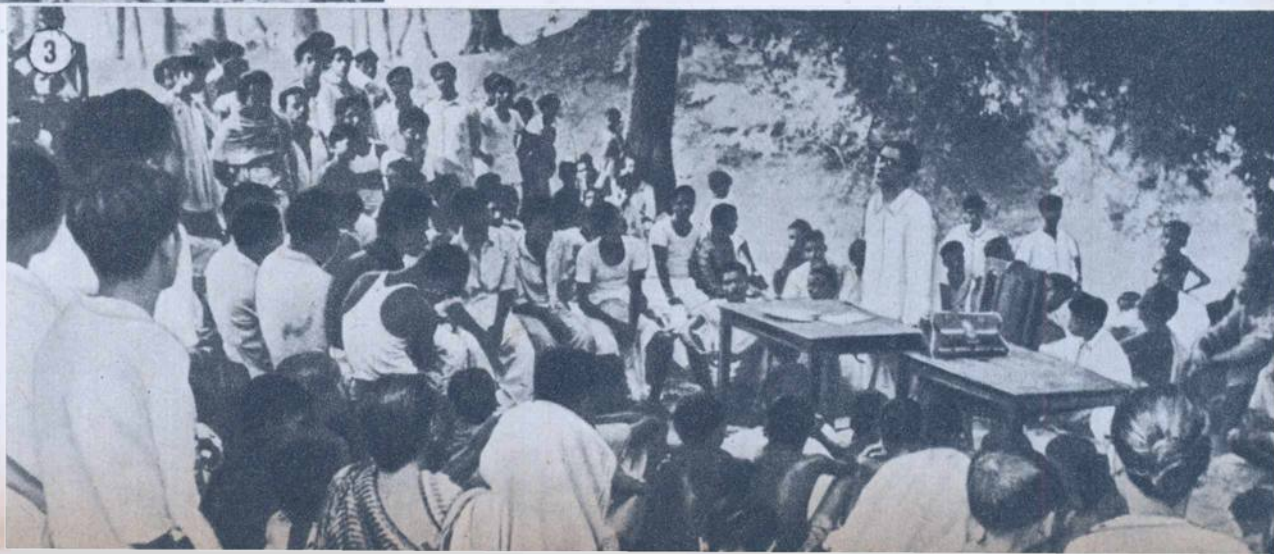
Ultimele inundații au distrus aproape toate drumurile din acest sat; numeroase case au fost distruse. Locuitorii aveau mare nevoie de puțuri și de un spital. Tabăra și-a propus să rezolve aceste probleme. În ciuda faptului că voluntarii de la orașe nu erau obișnuiți cu sapele țărănilor, prin perseverența lor și-au dovedit solidaritatea.

ALOK B. GUHA

correspondent al revistei „Tineretul lumii” la Calcutta

STUDENȚII INDIENI LA MUNCĂ VOLUNTARĂ

① Tineri muncitori și studenți lucrează voluntar la construirea unei străzi.

② Un finăr țăran, participant la șantier.

③ Și locuitorii din împrejurimile șantierului, după ziua de muncă, veneau la șantier pentru a participa la discuții.

TINERII DIN NAPOLI

Am vizitat Napoli, unul din orașele cele mai sărace ale Italiei, capitala părții de sud a țării, într-o perioadă în care cel puțin 10.000 de tineri participau la acțiunile întreprinse pentru reînnoirea și respectarea contractelor de muncă, pentru mărirea salariilor și satisfacerea revendicărilor muncitorilor agricoli.

Într-o fabrică de tutun, la Casaria, 200 de tineri și tinere manifestaseră în acele zile pentru recunoașterea drepturilor lor sindicale. Cu câțiva timp mai înainte, 1.600 de tineri șomeri ceruseră angajarea lor la întreprinderile de transporturi publice din regiunea Napoli și la alte câteva întreprinderi. La Fabrica de paste făinoase Monsuvio, 200 de muncitori intraseră în grevă împotriva concedierilor nerușinate efectuate de patroni. Pentru ce fuseseră dați afară tinerii muncitori? Pentru că împliniseră 20 de ani sau, în cazul tinerelor, pentru că se căsătoriseră! Aceste măsuri samavolnice sînt caracteristice vieții economice a Italiei de azi. Fabricanții preferă angajarea tinerilor sub 20 de ani sau a tinerelor necăsătorite, pentru care nu plătesc contribuția de asigurări și ajutoarele familiale, fără care o familie de muncitori italieni n-ar putea trăi. Mulți patroni de uzine și întreprinderi cu mai puțină putere economică reușesc astfel să facă față concurenței marilor monopoluri.

Nu departe de Napoli, în regiunea agricolă Nola, o altă acțiune grevistă, care dura de peste 30 de zile, cuprinsese 300 de tineri și tinere din sectorul sticlăriei. Aici lucrează în cea mai mare parte copii între 9 și 13 ani, cărora le este negat dreptul la învățătură și la recreare, care sînt bătuți pentru simpla spargere a unui pahar și sînt constrinși să lucreze și noaptea lângă cuptoarele cu temperaturi înalte.

Împotriva acestor condiții neomeneste de lucru s-au ridicat tinerii muncitori, susținuți de lucrătorii vîrstnici. Ca și în alte părți ale Italiei, tinerii muncitori din sud s-au convins că vor putea obține o îmbunătățire a unor asemenea condiții de muncă numai printr-o luptă perseverentă, îndelungată, cu obiective politice și economice precise. În focul acestei lupte, numeroși tineri muncitori se lămuresc asupra adevăratelor aspecte ale capitalismului, se conving de necesitatea organizării clasei muncitoare pentru înlăturarea exploatații. Exemplul tinerilor de la fabrica de mașini Alfa Indelmo din regiunea Napoli este semnificativ în această privință.

Peste 100 de tineri muncitori care lucrau la o sucursală a acestei întreprinderi în pragul falimentului erau mereu amenințați să rămână fără lucru. Lupta lor, deosebit de grea, trebuia să se desfășoare pe două fronturi. Pe de o parte luptau împotriva patronului, pentru respectarea drepturilor lor și îmbunătățirea condițiilor de viață, pe de altă parte luptau împotriva marilor monopoluri, care amenințau să provoace falimentul întreprinderii în care munceau. Într-un fel acțiunea muncitorilor era deci și în favoarea patronului lor, care se vedea avantajat în împiedicarea cuceririi pieței de către produsele marilor monopoluri concurente. O luptă grea, după cum se poate constata, în care, pînă astăzi, tinerii muncitori au reușit să învingă, raportînd numeroase succese, la baza cărora stă acțiunea lor unită. Printre aceste rezultate pozitive se numără constituirea comisiei interne a fabricii, mărirea salariilor, respectarea anumitor prevederi legale. Sînt victorii obținute în urma unei campanii care a durat timp de un an și care a contribuit la a da acestor tineri muncitori o conștiință puternică sindicală și o claritate de idei necesară pentru a duce o luptă eficientă, corespunzătoare necesităților lor. Cînd în timpul unei prime greve, în cadrul căreia un conducător sindical comunist a afirmat că muncitorii ar trebui să preia cîrma țării, patronul i-a spus acestuia: „Voi, comuniștii, amenințați totdeauna” (nimeni nu-l amenințase), un tînăr muncitor i-a răspuns: „E just ca muncitorii să conducă țara noastră, pentru că voi v-ați pierdut toate caracteristicile omenești; voi nu sînteți oameni, sînteți vampiri!” Sînt cuvintele unui tînăr necomunist, dar care a avut nenorocul să cunoască adevărata față a capitalismului. Ele exprimă foarte bine adevăratele efecte ale acestui proces de clarificare politică ce se petrece în sînul tineretului muncitoresc.

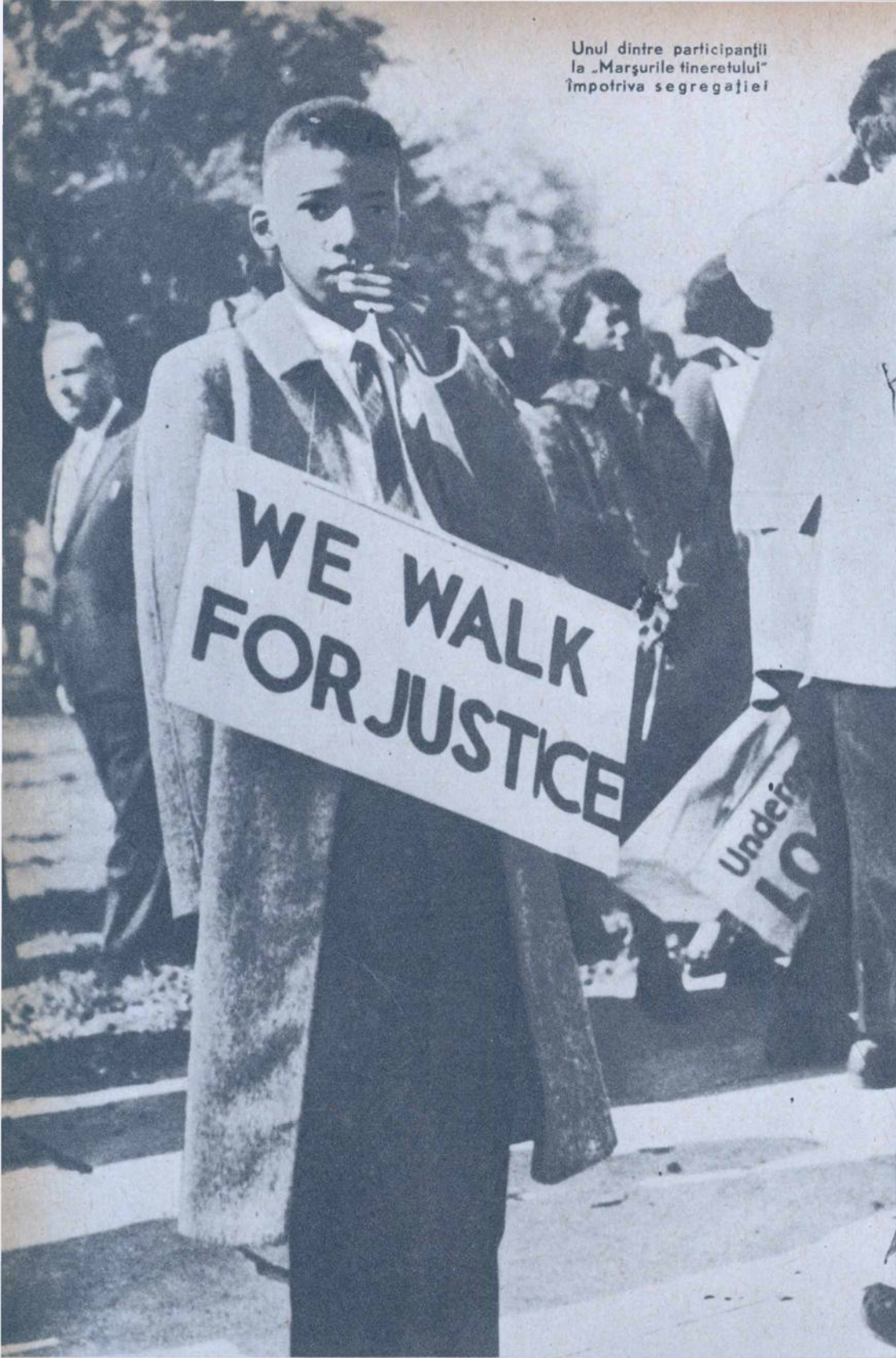
Are dreptate tînărul de la Alfa Indelmo. Ziua în care muncitorii își vor cuceri dreptul de a participa la conducerea patriei lor nu este departe. Evenimentele de fiecare zi lasă să se întrevadă acest lucru.

VINCENZO CARRONI

Tinerii italieni cer mărirea salariilor și respectarea drepturilor pentru muncitori (sus).
O manifestație înăbușită cu brutalitate de poliție (jos).

Unul dintre participanții
la „Marșurile tinerețului”
împotriva segregăției

de JAMES PETERSON
(New York, Statele Unite)

În seara zilei de 1 februarie 1960, Ezell Blair și tovarășul său de cameră de la școala superioară au ajuns la anumite concluzii. Acești doi studenți, în vîrstă de 18 ani, de la școala superioară agricolă și tehnică din micul oraș Greensboro (Carolina de Nord, Statele Unite), discutau de la un timp despre „Jim Crow”, acest sistem criminal de discriminare și segregăție practicat împotriva negrilor în America, mai ales în statele din Sud. Ei își puneau întrebarea: „Care este vina lui Jim Crow? Ce pot face studenții negri împotriva acestei situații? Ne-am săturat și vrem să terminăm odată...”

A doua zi, ei s-au dus la magazinul „Woolworth”, situat în Grand’rue, au intrat în restaurant, au luat loc și au cerut să fie serviți. Li s-a răspuns că trebuiau să știe că negrii nu pot să stea alături de albi și că nu vor fi serviți. Dar studenții nu s-au mișcat așteptînd liniștiți să fie serviți. După o așteptare de cîteva ore, vestea s-a răspîdit în cetatea universitară. Alți studenți negri au venit la restaurant și au ocupat toate locurile. Cînd li s-a refuzat să fie serviți au continuat să aștepte în liniște, foarte disciplinați.

Operația „sit-in”

Trebuie să știți că „Woolworth”, datorită unei rețele extinse de sucursale, este cel mai mare consorțiu. Deține practic monopolul vînzării articolelor casnice și a obiectelor de consum. Conducerea magazinului, constatînd că toate locurile în restaurant erau ocupate timp de ceasuri întregi de studenții negri disciplinați, liniștiți, plini de demnitate, a hotărît să închidă restaurantul în mod provizoriu. Astfel a luat naștere mișcarea, atît de extinsă astăzi, „sit-in” („luați loc”), iar de atunci au loc numeroase manifestații pentru a trezi conștiința țării noastre, suscitînd un viu interes pentru opinia publică din lumea întreagă.

Pînă acum, în aproximativ 78 de localități din 16 state diferite s-au desfășurat manifestații prin care se cerea deplină egalitate în drepturi pentru negri. Tinerii negri din mai mult de 50 de școli superioare au participat la aceste manifestații în proporție mereu crescîndă, care atinge aproape 200.000.

Un exemplu arată elocvent spiritul eroic și hotărît al acestor tineri, și anume: marșul celor o mie de studenți de la Universitatea de stat din Carolina de Sud și de la Școala superioară din Chafin la Orangeburg, tot în Carolina de Sud, la 15 martie a.c. Cîntînd imnuri, au defilat spre marele tribunal pentru a depune cererea lor în vederea unei egalități în restaurante și egalității civice în general. Forțele poliției au intervenit cu pompe de incendiu și gaze lacrimogene pentru a-i opri, dar ei și-au continuat marșul. Au fost somați să predea conducătorii lor în miinile poliției. N-a fost pronunțat nici un cuvînt de răspuns. Au fost arestați 400 dintre ei. Aceștia au fost adunați într-o curte înconjurată cu un gard de sîrmă ghimpată, sub acuzația falsă de tulburare a liniștii și perturbare a ordinii publice. Poporul Statelor Unite a văzut a doua zi în ziare fotografiile reprezentînd un adevărat lagăr de concentrare, în stilul celor din statele de Sud.

1
IMPOTRIVA
SEGREGATIEI

1.500 de arestări

Numărul total al tinerilor negri arestați în diferite orașe depășea 1.500 și trebuie să adăugăm, cam 3 duzini de albi care-i sprijineau în mod activ. În statul Alabama, guvernatorul Patterson a făcut presiuni asupra Universității din Alabama pentru a obține expulzarea lui Bernard Sue și a altor 8 conducători ai manifestațiilor de masă care s-au desfășurat la Montgomery. La Nashville (statul Tennessee), pastorul Lawson și 12 din cei 150 de studenți arestați pentru vini imaginare au refuzat să fie eliberați sub cauțiune, căci ei au simțit că se putea exercita o anumită presiune asupra guvernului, ispășindu-și pedepsele lor în închisoare.

Cum s-a extins acțiunea

Dați îi întrebăm pe studenții negri cum le-a venit ideea să încapă lupta împotriva segregăției prin ocuparea restaurantelor, ei dau aproape cu toții răspunsul pe care l-a dat unul din conducătorii lor de la Durham (Carolina de Nord): „Indignarea și revolta noastră împotriva discriminării și segregăției nu încetează să crească de ani de zile. Părinții noștri au avut de suferit și ei. Dar noi sintem hotărâți să nu lăsăm ca asemenea măsuri rasiste să le fie impuse copiilor noș-

prin acest boicot se ridică la 10.000 de dolari pe zi. La Orangeburg (Carolina de Sud), la Montgomery și Tuskegee (Alabama), precum și la Baton Rouge (Luiziana), tinerii negri organizează defilări în masă și adunări publice.

Ce crede despre aceasta Ike?

Patru sute de studenți au organizat pichete în jurul Casei Albe — reședința președintelui Eisenhower —, cerind o activitate legislativă hotărâtă a Congresului pentru a asigura drepturile lor civice. Lozincile lor erau: „Ike, avem nevoie de tine aci“ (o aluzie la turneul președintelui în America Latină, când el vorbea adeseori de „libertate“), „Lincoln ne-a eliberat, Ike trebuie să ne primească“, „Ce crezi, Ike? Vrem drepturi civice!“, „Libertate, egalitate, fraternitate“.

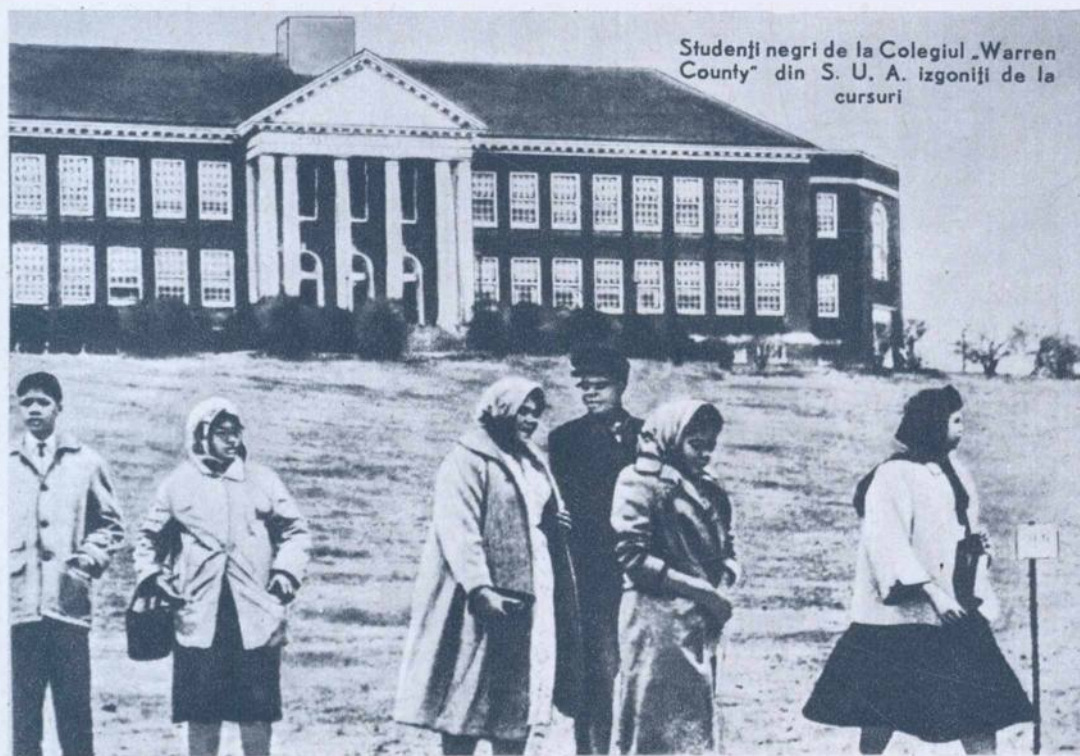
Studenții Institutului „Tuskegee“, din orașul Tuskegee (Alabama), cereau în timpul manifestațiilor lor drepturi de vot egale pentru toți. Studenții din șase școli din Atlanta (Georgia) au publicat recent un apel pentru a obține „drepturile omului“. Apelul constată că studenții negri desfășoară lupta pentru demnitate umană, pentru deplina egalitate în toate domeniile vieții, că s-au săturat să fie reduși la starea de cetățenie de clasa a doua, că sint hotărâți să smulgă revendicările lor prin toate mijloacele, în

participa la acțiunile pentru „ocuparea locurilor“. Toate aceste ajutoare din partea albilor se lovesc de presiunea exercitată împotriva lor de autoritățile de stat și de școli și foarte des de dezaprobarea din partea părinților și a unora din tovarășii lor. Zeci de mii de studenți s-au alăturat manifestațiilor negrilor din Sud în regiunile din nord-est și nord-vest. Circa 110 școli superioare și universități au hotărât să-i sprijine pe negri. Unii trimit proteste pe adresa guvernatorului statului împotriva arestării a 150 de studenți din Tennessee. Alții organizează pichete împotriva succursalelor magazinelor care exercită discriminarea în Sud. La Cleveland, o mie de studenți și alți tineri au participat la o defilare de simpatie. La New York, Detroit, Cleveland etc. au avut loc mai mult de trei mii de adunări. A fost distribuită o cerere la Boston, Chicago, Philadelphia și în alte locuri ai cărei semnatori se angajau să nu cumpere nimic din marile magazine. Numai în orașul Boston au fost adunate 11.000 de semnături. La New York, tinerii au început prin organizarea de pichete în jurul magazinelor „Woolworth“ și au continuat trimițând pichete în fața ambasadei Federației Sud-Africane. Organizațiile locale ale sindicatelor au aderat la acțiunea pichetelor din New York, New Jersey, San Francisco, Boston și din alte orașe. Sprijinul și solidaritatea acordată negrilor cresc fără încetare. Adolescenții, tineri muncitori, membri ai organizațiilor religioase și sociale încep să urmeze exemplul celor din Carolina de Nord. Asociația națională pentru progresul oamenilor și femeilor de culoare, Comitetul tineretului muncitoresc, Federația națională a studenților creștini și alte importante organizații de tineret încep coordonarea acțiunilor lor pentru stimularea luptei.

Sprijiniți acțiunea tinerilor americani

Una dintre pancartele purtate de pichete în mai multe orașe din Sud avea următorul text: „Seku Ture a putut lua masa la guvernatorul Hodges, pentru ce nu putem și noi să luăm masa la «Woolworth's»“ (Președintele Consiliului de Miniștri al Guineei a fost invitat la un dîneu de guvernatorul statului Carolina de Nord). Acest eveniment a contribuit la întărirea hotărârii negrilor din statele din Sud. (Conștiința faptului că victoria este posibilă și că ei nu sint izolați joacă un rol de primă importanță.) Studenții din Durham (Carolina de Nord), de exemplu, și-au exprimat încrederea în opinia publică mondială și în presiunea exercitată de aceasta din urmă asupra Statelor Unite. Recentă acțiune a tineretului cuban, care a organizat pichete în fața unui magazin „Woolworth“ din Cuba, dovedește solidaritatea puternică cu tinerii negri americani și lupta lor. Cele două acțiuni principale pentru a sprijini lupta studenților sint: 1) să se adreseze scrisori lui F.W. Woolworth, 233 Broadway, New York City, S.U.A., cerîndu-i să facă să înceteze discriminarea negrilor în restaurantele din sudul Statelor Unite și 2) să se adreseze scrisori președintelui Eisenhower, White House, Washington D.C., S.U.A., cerîndu-i să folosească toată autoritatea sa pentru a împiedica poliția din statele din Sud să recurgă la violență împotriva manifestațiilor pașnice.

După ani de pasivitate relativă, studenții din școlile superioare, precum și alte pături ale tineretului, asemenea studenților negri din Sud, au lansat o acțiune de mare anvergură și plină de spirit combativ, care n-a fost egalată decît prin luptele din perioada marii depresiuni de după 1930. Tineretul american a fost descris adeseori ca nul și „lipsit de orice valoare“. Acest tineret este pe cale de a despuia cu curaj vestigiile de călău de pe craniile maccarthiste și luptă pentru dezvoltarea democrației americane. Trezirea lui zguduie masele largi ale poporului muncitor, pe tineri și pe bătrîni, negri și albi. De fapt, țara noastră este în întregime zguduită din temelii de aceste lupte, care au drept scop să ducă pînă la capăt obiectivele democratice ale războiului civil din Statele Unite.

Studenți negri de la Colegiul „Warren County“ din S. U. A. izgoniți de la cursuri

tri, care trebuie să se bucure de o viață în întregime liberă. Am crezut că hotărîrea Curții supreme din 1954 prin care se ordona încetarea oricărei segregății în școlile publice va aduce o mare transformare. Dar astăzi, după șase ani, lucrurile nu s-au schimbat. Eram într-adevăr în căutarea unor metode potrivite care ne-ar fi permis să participăm la luptă. Cînd am auzit veștile despre acțiunea studenților din Greensboro, am recunoscut că acestea erau metodele pe care le căutam. Soțiile noastre își fac provizii în fiecare zi și, fiind sărace, ele cumpără mult de la „Woolworth“. Ele sint oboseite și ar vrea să se așeze puțin, să ia răcoritoare, dar nu li se permite. Pe de altă parte, magazine „Woolworth“ există pretutindeni în țară. Cei care ne sprijină în Nord pot exercita o presiune asupra acestei case, amenințînd-o cu boicotul dacă nu încetează cu segregăția în succursalele ei din Sud“.

La Hampton (Virginia), studenții negri umplu în fiecare zi localurile „Woolworth“. La Richmond (Virginia), pichetele lor supraveghează casa „Thalheimer's Department Store“, cerînd clienților să se abțină să cumpere. Se apreciază că pierderile cauzate casei

mod neviolent. Șansele mișcării de a ajunge la o victorie totală cresc mereu.

Imensa majoritate a negrilor vîrstnici aduce un sprijin necondiționat luptei tinerilor. La Richmond (Virginia), organizația N. A. A. C. P., bisericile negrilor, cluburile feminine, syndicatele locale ale negrilor etc. își impart zilele pentru a forma pichete. Adulții organizează colecte pentru a subvenționa cauțiunile pentru cei arestați și organizează boicotul economic.

Albi solidari

Printre persoanele arestate se află mai mult de 35 de studenți albi care au ajutat pe frații și surorile lor de culoare. Numărul studenților albi care luptă pentru a pune capăt segregăției rasiale crește incontinuu în statele din Sud. Sute de studenți din Atlanta și întreaga Georgie semnează cereri, solidarizîndu-se cu apelul negrilor pentru a obține „drepturile omului“. Uniunea studenților baptiști din Raleigh (Carolina de Nord) invită la boicotarea succursalelor magazinelor. Mici grupuri de albi se întilnesc cu negri pentru a adera la pichete și pentru a

S.O.S. LA ŞANSI

de la corespondenții ziarului „Tineretul Chinei de azi”

La farmacia centrală de stat din Pekin sună telefonul. Bătrînul Hu ridică receptorul: — Alo? — O comunicare interurbană. Aici vorbește Comitetul departamental al Partidului Comunist din Pinglu, o provincie din Şansi! 61 de lucrători care lucrează la construcția de drumuri au fost intoxicați cu ptomaină*. Avem urgent nevoie de 1.000 fiole de B.A.L.!

Vocea era alarmantă și repeta cu insistență cuvîntul „urgent”.

— Vom pregăti medicamentul imediat! strigă bătrînul Hu în aparat, ca și cum ar fi avut teamă că interlocutorul său îl înțelege prost. Le vom trimite fără întârziere la Taiyuan!

— Nu, nu se poate! Pinglu este la mai mult de 500 km de Taiyuan și comunicația se face foarte greu prin munți... Încercați să trimiteți medicamentul cu avionul... mă înțelegeți? Cu avionul!

Organizația de partid a farmaciei din Pekin, anunțată peste câteva clipe, a convocat o ședință fulger pentru a grăbi lucrările pregătitoare și a asigura expediția fiolelor în cel mai scurt timp.

De fapt ce se întîmplase? Comitetul departamental al Partidului Comunist din Pinglu ținea la 2 februarie o sesiune lărgită la Pinglu, în provincia Şansi.

Deodată un om se năpusti în sala de ședințe și anunță:

* Conform ultimelor știri, era vorba de un act criminal al elementelor contra-revoluționare. După încheierea anchetei, procesul s-a judecat public, iar tribunalul a dat vinovaților pedeapsa binemeritată.

— S-a produs un accident acum o oră! 61 de muncitori ce lucrau la construcția marelui drum din Fenggan, în sectorul Tchang, au fost intoxicați cu ptomaină! Trimiteți imediat la fața locului asistență medicală.

În scurt timp s-a îndreptat spre tabăra constructorilor un camion cu activiști cu munci de răspundere și cu cei mai buni medici ai spitalului departamental. Camionul a mers cu toată viteza, în noaptea întunecoasă, printre munți și văi, pentru a aduce asistență medicală celor 61 de frați, victime ale accidentului.

Cînd camionul a ajuns la șantierul din Tchang, aici se găseau deja mai mult de 20 de medici și infirmiere, conduși de către secretarul secției de partid a comunei populare din satul Tchang. Ei dădeau asistență muncitorilor bolnavi. Noii sosiți s-au alăturat medicilor veniți înaintea lor.

S-au încercat diferite tratamente. S-a recurs pînă la urmă la injecții cu morfină, dar toate, chiar și injecțiile, s-au dovedit ineficace.

Situația deveni critică. După o consultație minuțioasă, medicii-șefi au conchis că numai o injecție cu B.A.L. ar putea salva bolnavii și numai cu condiția să fie administrată înaintea zilei de 4 februarie.

Ce s-a întîmplat între timp

La biroul comitetului departamental al partidului, noaptea a fost foarte agitată. Secretarul nu a părăsit telefonul. Cînd i s-a anunțat că este nevoie de B.A.L., el a trimis imediat delegați pentru a-l găsi.

Doi tineri farmaciști ai spitalului departamental au pornit în căutarea medicamentului. Ei nu și-au îmbrăcat nici măcar dubla vestă de vară, ci au fugit, sărind gropile și șanțurile drept spre orașul Sanmen Gorge.

Cînd au ajuns la bac, cei doi tineri au constatat că Fluviul Galben era destul de agitat. Ei știau cît este de periculos să traversezi fluviul în astfel de condiții. Totuși, fără a ezita un moment, ei au hătut la poarta celui ce trecea bacul.

— Ce doriți? îi întrebă o voce adormită.

— Du-ne pe celălalt mal, tovarășe, dacă vrei.

— Imposibil, nu se fac treceri noaptea. Este o regulă severă pe Fluviul Galben! Trebuie să așteptați pînă în zori.

Dar cînd a aflat că cei doi călători au pornit pentru a salva viața a 61 de muncitori, el sări din așternutul cald și se îndreptă spre fluviu. Datorită experienței sale, cîștigată în cursul atîtor ani de luptă împotriva furiei apelor, a reușit să-i treacă dincolo pe cei doi călători. Dar ce nenorocire! Nu se găsea B.A.L. în tot orașul Sanmen Gorge!

A doua zi, secretarul Ho, foarte îngrijorat, dar stăpînindu-se, spuse colaboratorilor săi:

— Mergeți în toate orașele vecine pentru a găsi acest B.A.L.!

În acel moment sună telefonul. Se anunță din spitalul comunei populare că intoxicații erau pierduți dacă

medicamentul nu sosea pînă a doua zi dimineața!

Or, oamenii trimiși în căutarea fiolelor reveneau cu mîinile goale, unii după alții.

— Trebuie să ne adresăm la Pekin, spuse secretarul Ho, pentru a salva viața acestor 61 de tovarăși. Chemați de urgență Ministerul Sănătății Publice! Altfel să ceară pe celălalt fir legătura cu farmacia centrală de stat.

În acest timp...

În spitalul comunei populare, situația era îngrijorătoare. Starea intoxicaților era la fel de critică ca și înainte; medicii au utilizat toate mijloacele pentru a asigura viața bolnavilor și nici unul dintre ei nu dormise de 20 de ore.

Deodată cineva intră brusc și anunță:

— Tovarăși, a telefonat comitetul departamental de partid. Comitetul Central va trimite medicamentul prin avion, în cursul acestei nopți.

La ora 19

În farmacia din Pekin, muncitorii erau pe cale să termine ambalajul fiolelor B.A.L. Dar problema semnalezării în noapte nu era încă rezolvată. Atunci Li Youtchiao, o tînără fată, avu o idee. Ea își azvîrli pe spate cozile lungi și negre și spuse:

— Tovarăși, alerg la prăvălia cu aparate electrice „Wu-Ciu” ca să

cer ajutorul tovarășilor care lucrează acolo.

Și, fără să aștepte răspuns, plecă alergând. Vînzătorul Ho Yi-an, membru al Ligii Tineretului Comunist, servea clientela numeroasă a magazinului, cînd Li You-tchiao intră și îi spuse pe scurt despre ce-i vorba.

— Puteți să fixați un aparat de luminat lada în jumătate de oră?

— Sigur că pot!

Astfel, You-tchiao rămase la prăvălie pentru a-l înlocui pe Ho și pentru a-i servi pe cumpărători, în timp ce acesta plecă pentru a aduna pe cei care trebuiau să-l ajute să îndeplinească sarcina. El avu norocul să-l întâlnească pe drum pe Wang Ming-teh. Wang, un băiat înimos, este unul din cei mai înaintați muncitori din Pekin. Cei doi bărbați tineri elaborară la repezeală un plan.

Lucrul a fost terminat mai înainte de a trece o jumătate de oră.

O mașină plecă în viteză cu mia de fiole B.A.L. și se îndreptă spre aeroport, claxonînd mereu pe străzile largi și bulevardele liniștite ale periferiilor.

După ora 19

Telefonul răsună din nou în biroul Comitetului departamental al

partidului din Pinglu. Apel urgent telefonic din partea forțelor aeriene. Secretarul Ho luă receptorul.

— Vă rog să alegeți un teren neted, la o oarecare distanță de fluxiu. Pregătiți 4 grămezi de vreascuri la colțurile terenului și, de îndată ce veți auzi zgomotul avionului, aprindeți-le pentru ca aviatorul să știe unde să parașuteze lada cu medicamente.

— Am înțeles. Vom face cele necesare imediat.

Prin radio s-a adresat un apel de urgență la toate serviciile de stat, la toate sfaturile populare, la școlile din regiune și la populația locală; specialiștii părăsiră studiile lor de seară, studenții plecară din sălile de conferințe, muncitorii și țărani își părăsiră munca și alergară să dea ajutor partidului.

Intr-un timp foarte scurt, 4 grămezi înalte de vreascuri au fost ridicate pe terenul ales.

Mii de bărbați și femei se adunară în jurul locului numit „Valea celui cuminte” și pîneau cu auzul încordat zgomotul avionului.

La ora 21,30

Cerul de deasupra Pekinului era împinzit de stele. Un avion de transport militar, cu lada conținînd fio-

lele B.A.L., decolă de-a lungul pistei și plecă în direcția Pinglu.

Parașutarea în timpul nopții, fără să se știe dacă se va vedea semnalizarea de pe pămînt, fără telecomunicație cu aeroportul este o sarcină foarte grea, mai ales într-o regiune accidentată ca cea din Pinglu și mai ales pentru că trebuia procedat cu multă atenție, deoarece era vorba de medicamente în stare lichidă. Avionul ales pentru această misiune specială avea la bord echipaj dublu, compus din piloți, radiooperatori și mecanici experimentați. Totul era meticulos pregătit și toată lumea era plină de încredere.

La ora 23,23

„Fiți gata! Avionul trebuie să ajungă în 7 minute. Aprindeți focul!”

Acest mesaj al Cartierului general al forțelor aeriene se răspîndi fulgerător prin mulțimea care aștepta avionul. Se stropiră vreascurile cu gaz. Flăcările fișniră în noapte.

În acest moment, avionul traversă Fluviul Galben și sosi deasupra orașului Pinglu, la o altitudine de 2.700 m. Pentru a parașuta cu precizie lada, el trebuia să coboare la 500 m — manevră destul de dificilă în condițiile date, ceea ce cerea și curaj, și îndemnare.

Echipajul avionului își ținea răsuflarea. Deodată răsună vocea comandantului:

— Atențiune... Gata!

Mulțimea de jos zări lada luminată desprinzîndu-se de avion și coborînd încet spre terenul desemnat. Din momentul în care comitetul departamental al partidului chemase pentru prima oară Pekinul pentru a-i cere ajutorul pînă în clipa în care lada conținînd medicamentele salvatoare a fost azvîrlită din avion s-au scurs doar 8 ore. Numai 8 ore, dar cîtă trudă, pregătiri, cîși oameni și organizații participară la această minunată acțiune de salvare.

La aceeași oră

Vreascurile din „Valea celui cuminte” ard cu o flacără din ce în ce mai vie. Mulțimea a dat năvală. Secretarul Ho și șeful departamentului, Kuo, sînt și ei aici.

— Priviți! O lumină coboară din cer, strigă cineva.

— Parașuta! Medicamentele!

Mii de mîini se ridicară cu entuziasm spre cer, căci fiecare dorea să fie cel care va atinge lada. Se aud „bravouri” la adresa avionului și a parașutei. Lada cu medicamente alunecă spre pămînt. Becurile electrice ard încă.

Cea mai bună mașină și cel mai bun șofer al oficiului de comunicații așteaptă în fața biroului comitetului departamental al partidului. De îndată ce sosește lada, mașina pornește și șoferul gonește spre spitalul din satul Tchang, la o distanță de 25 km. Drumul este îngust și întortocheat și nu e ușor de circulat noaptea.

3 februarie, miezul nopții

Țărani și lucrătorii sanitari așteaptă îngrijorați la ușa spitalului din satul Tchang. Ei strigă „bravo!” cînd mașina ajunge în sfîrșit și șoferul le predă lada. În interior, totul e pregătit pentru a începe injecțiile fără a pierde un minut. Medicamentul are un efect miraculos. Durerile și suferințele celor intoxicați încetează într-o clipă. Cei 61 de frați ai noștri, cei 61 de muncitori sînt salvați.

5 februarie

Era o minunată dimineață de primăvară cînd conducătorii comitetului departamental al partidului și activiștii departamentului au venit să viziteze bolnavii la spital. Ei făcură înconjurul paturilor și împărțiră cadouri fiecărui muncitor din cei care fuseseră intoxicați. Șeful departamentului, Kuo, abia putu să-și stăpînească bucuria cînd constată că bolnavii erau deja pe cale de însănătoșire. (Muncitorii, plini de recunoștință, emoționați, îi strîngeau mîna.)

Unul dintre muncitori, Ciu Man-lu, spuse în sfîrșit, cu ochii în lacrimi:

— Cînd soldații japonezi mi-au spart un ochi, nimeni nu s-a îngrijit de mine. Și de cîte ori trebuia să ne înăbușim ura și să ne înghișim lacrimile cînd reacționarii din Gomindan îi ucideau pe mulți dintre frații noștri! Dar acum, dacă muncitorii, muncitori simpli ca mine, se îmbolnăvesc, Comitetul Central le trimite medicamentele necesare prin avion, pentru a-i salva.

UNIVERSITATEA „HUMBOLDT”

LA CEA DE-A 150-a ANIVERSARE

Anul acesta, în noiembrie, Universitatea „Humboldt”, din capitala Republicii Democratice Germane, își va sărbători 150 de ani de la întemeierea sa. Creată în 1810, în epoca unei mari mișcări populare, universitatea a fost însuflețită, după înființarea sa, de ideile unei mișcări într-adevăr patriotice, îndreptată împotriva dominației străine a lui Napoleon I, mișcare în care numeroși profesori și studenți ai universității recent create, credincioși apelului lansat cu prilejul înființării ei, au jucat un rol hotărîtor în lupta pentru o Germanie unită, eliberată de absolutismul feudal. Studenții din Berlin au fost aceia care au condus vestita adunare organizată la Wartburg în 1817 de organizații studențești germane denumite Burschenschaften. Alături de profesorii lor, studenții luptau împotriva surghiunirii în masă și a discriminării politice prin care „sfînta alianță” încerca să înăbușe mișcarea națională și antifeudală. Deși atît statul prusac, cît și, mai tîrziu, regimul fascist au supus aproape toate domeniile științei politicii lor antiumane, numeroși oameni de știință și studenți ai universității considerau că au rezistat aici, pînă în 1945, cele mai bune tradiții ale științei germane clasice. Profesori cu renume mondial, ca Albert Einstein, Max von Laue, Otto Hahn, Werner Heisenberg, Max Bern și alți 22 de savanți ai Universității din Berlin distinși cu premiul Nobel, aspirau, în activitatea lor științifică, să ridice marea și demnitatea națională a propriului lor popor prin utilizarea pașnică a descoperirilor lor, pentru bunăstarea întregii omeniri. Acești savanți, împreună cu

cei 234 de membri ai corpului didactic și numeroși studenți izgoniți din universitate de naziști sau asasinați — ca tînăra antifascistă Lilo Herrman, studentă la medicină — reprezintă adevăratele tradiții ale Universității din Berlin și servesc drept exemplu pentru tinerii studenți de la „Humboldt-Universität”. „Tineretul Liber German” și-a pus de la început sarcina de a îmbogăți această moștenire. Redeschiderea Universității din Berlin, care a primit numele de „Humboldt-Universität”, în 1946, a marcat începutul dezvoltării progresiste a învățămîntului, dezvoltare care corespundea transformării democratice din întreaga Republică Democrată Germană. Cei mai buni dintre primii studenți au legat învățătura de activitatea politică în comitetele tineretului antifascist și și-au adus contribuția la crearea Uniunii Tineretului Liber German și la transformarea acestuia într-o organizație de masă a tineretului. În 1946 a fost făcut primul pas — pasul hotărîtor — prin care se sfărîmău privilegiile seculare din învățămînt, pentru a se deschide calea spre știință și cultură fiicelor și fiilor de țărani și muncitori, prin crearea unor instituții de pregătire, universități pentru muncitori și țărani.

Pentru prima oară în istoria Germaniei, tinerii muncitori și țărani au acces în învățămîntul superior în număr mare. Studenții muncitori și țărani, studenții progresiști din toate părțile populației, însuflețiți de dorința de a ajuta la construirea unei Germanii noi și mai bune, au trecut toate obstacolele și au luptat cu succes împotriva foamei, a frigului și a lipsei de cărți. Ei au început împreună să înlătu-

ÎN FABRICA DE RULMENȚI DIN BÎRLAD

re ruinele rămase de pe urma războiului hitlerist. Dar mult mai grea a fost sarcina de a lichida rămășițele ideologice ale regimului hitlerist, pretențiile pangermanice și ideile de discriminare rasială, toată această ideologie fascistă și militaristă, care împiedică dezvoltarea progresistă și democratică. În această privință, programul Tineretului Liber German era clar și net, și, într-o perioadă relativ scurtă, majoritatea studenților noi l-au adoptat.

Dar s-a dovedit că niște întârziări nu erau gata să tragă învățăminte juste despre epoca trecută, atât de umiltoare, din istoria poporului german. Autorii comploturilor antidemocratice au trebuit să recunoască că manevrele lor de a întoarce înapoi roata istoriei erau sortite eșecului. Pentru aceasta, ei au încercat să scindeze Universitatea „Humboldt”, înființând în 1948 în Berlinul occidental o instituție rivală destinată să servească „războiului rece”. Rezistența pe care au întâmpinat-o la majoritatea studenților și profesorilor de la Universitatea „Humboldt” pe care i-au solicitat caracteriza rezultatele obținute aici în dezvoltarea democratică și progresistă.

Pe de o parte, lichidarea fascismului și militarismului, cu toate rădăcinile lui, și crearea unei universități populare, însușită de spiritul de înțelegere între popoare și progres social, contribuind astfel la înflorirea științei și la bunăstarea omenirii, pe de altă parte, neglijarea conștientă a lichidării trecutului și crearea unui centru de adunare al partizanilor „războiului rece” îmbrăcați în haine academice, animozități împotriva oricărei încercări de a găsi o cale pentru o înțelegere posibilă între germani și pe scară internațională, — iată cele două linii ale dezvoltării opuse care caracterizează situația din cele două state germane.

Dar militarismul revanșard, reînviat în cursul ultimilor ani în Germania occidentală și în Berlinul occidental și care urmărește să „elibereze” cu forța R.D.G. și celelalte democrații populare, își întinde brațele cu lăcomie spre vecinii din Occident, devenind astfel pericolul numărul 1 în Europa. Membrii Tineretului Liber German, studenții din această organizație au sarcina de a lupta cu hotărâre împotriva unei asemenea situații, participând cu entuziasm și conștiinciozitate la acțiunile hotărâte pentru victoria socialismului în R.D.G., pentru un exemplu convingător de viață pașnică, de fericire și bunăstare, care contribuie în modul cel mai eficace la înfrinerea militarismului revanșard vest-german.

Tineretul din R.D.G., unit în organizația Tineretul Liber German, este hotărât să facă tot ce-i stă în putere pentru a contribui la noi cuceriri științifice și economice care să ducă la întărirea economică a Republicii Democratice Germane. Rezolvarea de către oamenii muncii a problemelor economice importante din industrie și agricultură este expresia noilor relații sociale existente într-o societate care urmează drumul socialismului. La inițiativa tinerilor din fabrici, care muncesc, învață și trăiesc în chip socialist în cadrul „brigăzilor socialiste”, studenții au răspuns prin mișcarea pentru atribuirea titlului de „grup studențesc socialist”, mișcare larg răspândită.

Cea de-a 150-a aniversare din noiembrie anul acesta va fi o dovadă elocventă a succeselor obținute în această dezvoltare. Ea va scoate în relief în fața oaspeților ce vor veni din lumea întreagă faptul că Universitatea „Humboldt” a putut atinge în condiții socialiste punctul culminant al dezvoltării sale istorice și că învățământul superior și sistemul social din R.D.G. sînt superioare sistemului clerical-militarist.

„Seminarul internațional al studenților pentru rezolvarea pașnică a problemei germane”, proiectat a se desfășura la Berlin în perioada 8—12 noiembrie și organizat de Tineretul Liber German în cadrul festivităților ce vor fi organizate în cinstea jubileului universității, are drept scop să atragă atenția publică internațională asupra faptului că, la 15 ani după cel de-al doilea război mondial, trebuie să fie abolite rămășițele acestui război și să se pună capăt acestui trecut fatal, încheindu-se un tratat de pace cu cele două state germane. Apărarea păcii în Europa și în lumea întreagă cere să fie neutralizate forțele militariste din Germania occidentală, forțe care în cursul ultimilor 50 de ani au dezlănțuit două războaie mondiale și au aruncat numeroase popoare într-o mizerie atroce, provocându-le suferințe de neuitat. Pentru aceasta, soluționarea pașnică a problemei germane corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor iubitoare de pace, căci astfel se poate lichida un focar periculos de tensiune internațională care face să planeze amenințarea unui nou război mondial. Voința de pace a popoarelor cere din partea tineretului din lumea întreagă o responsabilitate tot mai mare pentru viitorul fericit și pașnic al omenirii.

Fabrica de rulmenți din Birlad și-a sărbătorit de curând șapte ani de existență. Renumele ei însă a trecut hotarele țării. Rulmenții purtând inscripția „Fabricat în România” sînt căutați și apreciați.

Aceasta este, fără îndoială, meritul fabricii, al colectivului ei de muncitori. Aici și-a dat întâlnire adevărata tinerțe specifică industriei noastre socialiste. Mașinile automate și semi-automate, tineretea tehnicii înaintate, se încadrează armonios cu minitorii lor, în marea majoritate tineri între 18 și 28 de ani. Vîrsta nu-i împiedică însă pe tineri de a fi muncitori de nădejde, pricepuți și barnici. Cu sprîjinul lor, în primul semestru al anului în care ne aflăm, fabrica și-a îndeplinit planul producției globale în proporție de 105,10%, planul producției-marfă cu 109,50%. În această perioadă, productivitatea muncii a crescut cu 4,95%. Succese deosebit de importante s-au obținut și în ceea ce privește introducerea tehnicii și a tehnologiei înaintate. Aparatele de înaltă precizie, dispozitivele introduse, altele în curs de experimentare lasă impresia vizitatorului că se află într-un uriaș laborator-școală. Și în acest domeniu se face simțită prezența tineretului. Însușindu-și noi cunoștințe tehnice și profesionale, tinerii muncitori, ajutați pas cu pas de muncitorii, maiștrii și inginerii în vîrstă, au propus conducerii fabricii în primul semestru al anului nu mai puțin de 45 de inovații și raționalizări. Mergînd pe linia simplificării unor operații, a măririi randamentului mașinilor, economisirii de metal, reducerii rebuturilor etc., inovațiile și raționa-

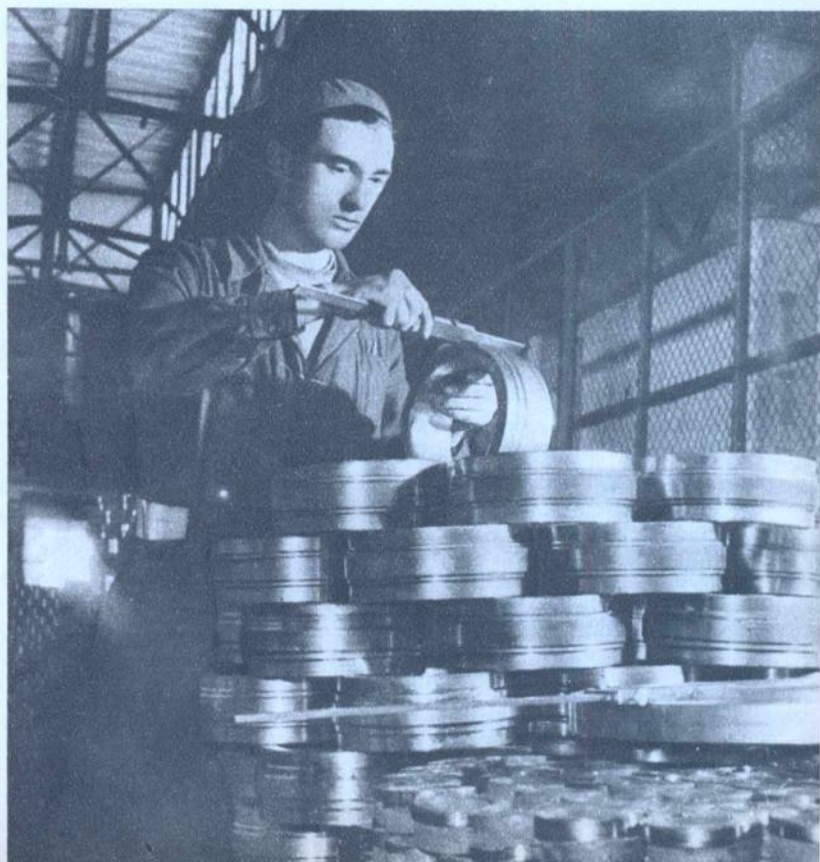
lizările făcute de Monel Zelicov, Constantin Cartos și alți tineri aduc anul acesta fabricii economii autocalculate de peste 900.000 de lei.

În Fabrica de rulmenți din Birlad se desfășoară o întrecere susținută pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de producție. Brigăzile de producție ale tineretului, ca cele conduse de tinerii Stelian Ganea, Constantin Todiriță, Gheorghe Recea, Constantin Pătrunsu și altele, își îndeplinesc sarcinile de producție în proporție de 110 — 130%.

Aceste rezultate obținute sînt un răspuns la condițiile minunate de muncă, învățatură și odihnă create tineretului în anii regimului democrat-popular. În fabrică, pe lângă mașinile și utilajele de înaltă productivitate și precizie, toate locurile de muncă sînt mecanizate, cu macarale, poduri rulante, benzi transportoare etc. Aerul condiționat atît vara, cît și iarna, hainele de protecție contribuie la rîndul lor ca fiecare muncitor din fabrică să-și desfășoare munca în cele mai bune condiții. Apoi cursurile de ridicare a calificării, care funcționează aproape pe toată perioada anului, cursurile medii serale și fără frecvență, la care sînt înscriși peste 130 de tineri, blocurile construite, în care s-au mutat deja circa 220 de familii de tineri căsătoriți, continuu viu să stimuleze participarea avîntată a tineretului în producție.

După toate acestea, mai poate cineva să se întrebe de ce în Fabrica de rulmenți din Birlad sînt peste 350 de tineri frunțași în producție și în lupta pentru economii?

FILIP POPESCU

CEL DE-AL III-LEA C

In zilele din preajma lui 23 August, când întreaga țară se pregătea pentru marea sărbătoare a eliberării, în noua sală a Palatului R.P.R. se întâlneau sutele de delegați entuziaști ai tineretului patriei, la cel de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor.

Tinerele și tinerii reprezentanți ai celor peste 1.900.000 de utomiști se adunaseră să discute despre munca și viața lor, să hotărască împreună cum să îndeplinească mai bine hotărârile părintelui drag, partidul. Tuturora le erau vii în minte cuvintele rostite de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al P.M.R.: „Alături de întregul popor muncitor, minunatul tineret al patriei noastre, muncind în producție și învățând în școli și institute, participă cu entuziasm la lupta pentru dezvoltarea economiei și culturii, aducând o contribuție de preț la obținerea tuturor victoriilor noastre... Tineretul nostru are în fața sa un vast câmp de activitate pentru afirmarea nestăvilii a energiei și entuziasmului său creator, pentru îndeplinirea celor mai îndrăznețe năzuințe închinete fericirii poporului și înfloririi patriei“.

Congresul U.T.M. se desfășura la scurt timp după cel de-al III-lea Congres al partidului, eveniment de însemnătate istorică pentru poporul nostru. Așa cum se arată în salutul C.C. al P.M.R. adresat Congresului al III-lea al U.T.M. de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R., „Congresul partidului a dezbătut și aprobat raportul Comitetului Central prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care cuprinde o analiză științifică, marxist-leninistă, a profundelor transformări social-economice ce au avut loc în țara noastră, bilanțul succeselor obținute în făurirea orânduirii socialiste și sarcinile ce ne stau în față pentru desăvârșirea construirii socialismului în patria noastră“. Salutul C.C. al P.M.R. adresat Congresului U.T.M. dă o înaltă apreciere tinerei generații de constructori ai socialismului,

menționând că milioanele de oameni harnici și entuziaști, tineri și tinere din țara noastră, în frunte cu organizația lor revoluționară — Uniunea Tineretului Muncitor —, au adus o contribuție de neprețuit la îndeplinirea tuturor acestor victorii. „Pentru rezultatele obținute în această muncă nobilă — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu la tribuna Congresului U.T.M. — Comitetul Central al partidului felicită din toată inima tineretul nostru muncitoresc, sătesc și studios“. Și sala a răsunat atunci de aplauzele prelungite ale tuturor participanților la congres, în semn de adâncă recunoștință și bucurie.

Salutul C.C. al P.M.R. a pus totodată în față întregului tineret al țării sarcinile pe care trebuie să le îndeplinească de acum înainte pentru a contribui, alături de întregul popor, la obținerea a noi și mărețe victorii în desăvârșirea construirii socialismului. Prin îndeplinirea programului adoptat de cel de-al III-lea Congres al partidului, patria noastră va deveni în următorii 10—15 ani o țară industrială dezvoltată, cu o agricultură multilaterală, de înaltă productivitate. Vor fi create atunci condițiile pentru trecerea treptată la construirea comunismului. Fără îndoială că tinăra noastră generație, specifică salutului C.C. al P.M.R., va avea fericirea nu numai de a participa la făurirea acestui viitor minunat, ci și de a se bucura din plin de viața îmbelșugată și luminoasă pe care o oferă îndeplinirea mărețului program al partidului.

În lumina sarcinilor trasate de partid, congresul a analizat pe larg activitatea Uniunii Tineretului Muncitor și a stabilit obiectivele și formele de activitate ale organelor și organizațiilor U.T.M. în rândurile tineretului pentru îndeplinirea hotărârilor celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

Congresul a scos în evidență contribuția pe care o aduce tineretul la realizarea planurilor economice, la dezvoltarea industriei noastre socialiste. În perioada care a trecut de la Congresul al II-lea al U.T.M., s-a arătat în raportul C.C. al U.T.M. prezentat de tovarășul Virgil

Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., mii de tineri au lucrat cu entuziasm pe șantierul Hidrocentralei „V.I. Lenin“ de la Bicaz, la construcția Magistralei de Est, la ridicarea Blumingului de la Hunedoara. Zeci de mii de tineri muncesc fără a-și precupeți eforturile la darea în folosință a importante obiective industriale cum sînt Combinatul chimic de la Borzești, Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice de la Onești, Combinatul petrochimic de la Brazi etc. Gheorghe Bucelea, șeful unei brigăzi de betonisti de pe șantierele Onești-Borzești, a vorbit la tribuna congresului, spre exemplu, despre succesul inițiativei născute pe șantier cu privire la reducerea consumului specific de materiale, inițiativă

ONGRES AL U.T.M.

care a fost deja aplicată de circa 1.500 de tineri încadrați în 81 de brigăzi, realizându-se economii de peste 800.000 de lei.

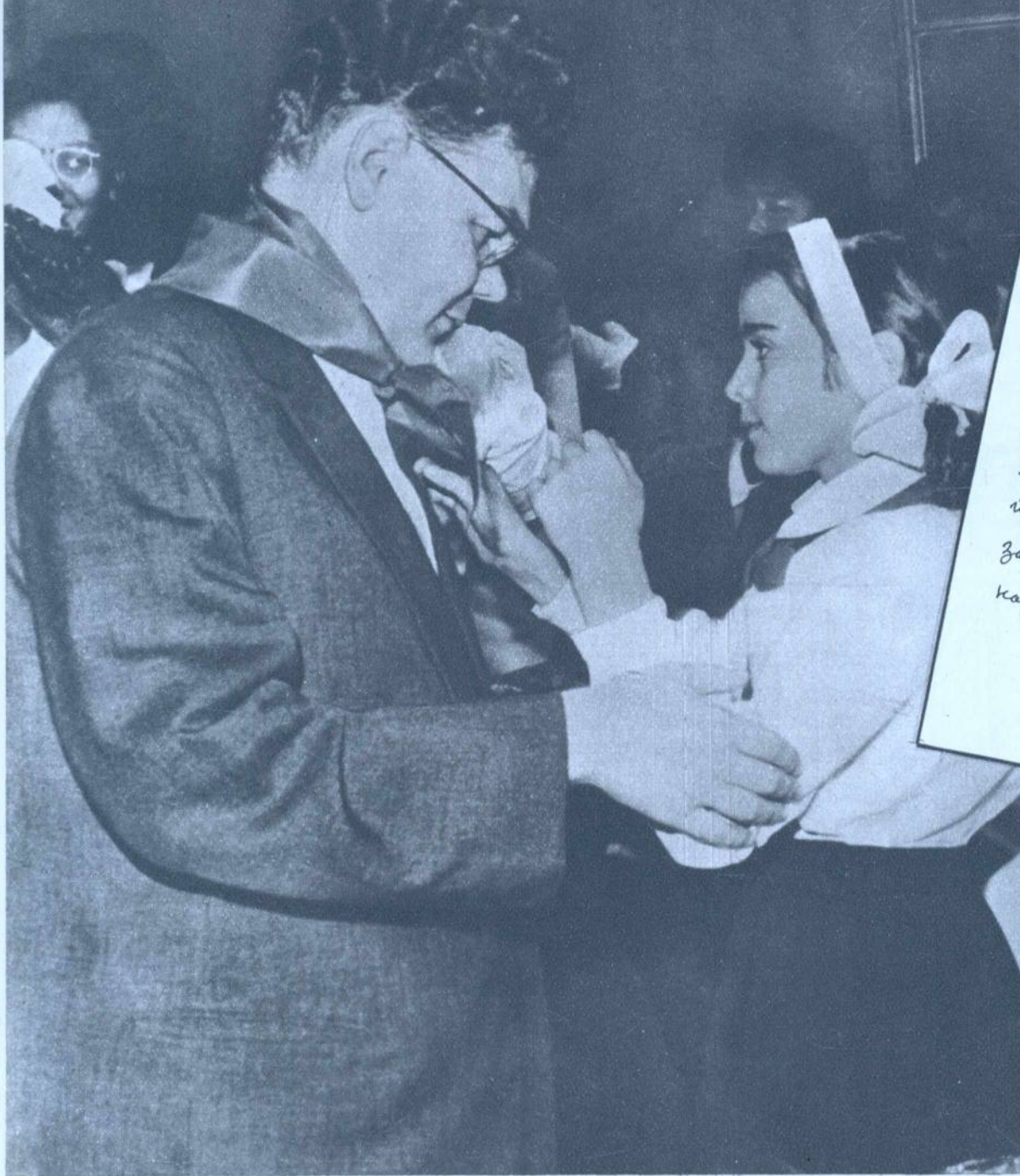
Alături de ceilalți oameni ai muncii, peste 450.000 de tineri muncitori, ingineri și tehnicieni participă la întrecerea socialistă. În întreprinderi s-au ridicat mii și mii de tineri frunțași în producție, s-au organizat 16.000 brigăzi de producție ale tineretului și 7.500 posturi utemiste de control. Brigada de tineret de la oțelăria „Siemens-Martin” de la C.S. Hunedoara condusă de comunistul Iulian Ispas a dat patriei, de pildă, în perioada 1 ianuarie—30 iunie a. c. aproape 4.000 tone de oțel peste plan. Se aplică cu succes inițiativele tinerilor de la Uzinele „Progresul”-Brăila, „Tudor Vladimirescu” din

București, „1 Mai”-Ploiești și Combinatul metalurgic Reșița. Despre aceste lucruri au vorbit numeroși invitați și delegați, printre care tovarășii Constantin Tuzu, ministrul Industriei Grele, Toma Marinescu, primul secretar al Comitetului orașenesc București al U.T.M., Victor Zamfirescu, tehnician petrolist la Schela Băltoni, regiunea Craiova, Vasile Georgescu, secretar al Comitetului U.T.M. de la Uzinele „1 Mai”-Ploiești și alții.

Numărul tinerilor inovatori și raționalizatori, s-a arătat la congres, depășește cifra de 15.000, iar economiile realizate de tineri în anul trecut însumează, printre altele, peste 40.000 tone de metal, mii de tone de diferite materiale și valorează 250.000.000 de lei.

Congresul a analizat cu deosebită atenție și felul în care se desfășoară activitatea tineretului de la sate. În ultimii ani, sute de mii de tineri au intrat în sectorul socialist al agriculturii. Și rezultatele muncii lor contribuie la dezvoltarea și întărirea unităților socialiste din agricultură, la creșterea producției agricole. Tovarășii Sterie Icălaș, colectivist din comuna Poiana Mare, regiunea Craiova, Teodor Coman, prim-secretar al Comitetului regional al U.T.M. Constanța, Ana Curuțlu, inginer agronom la G.A.S. Tomnatle, regiunea Timișoara, și alți vorbitori la congres au înfățișat diferite aspecte din munca tinerilor tractoriști și colectivști, lucrători în gospodăriile agricole de stat, întovărășiți, legumicultori, crescători de animale. De la tribuna congresului a fost evidențiată, spre exemplu, brigada de tineret de la G.A.S. Coțușca, regiunea Suceava — al cărei responsabil, Nicolae Costin, a luat și el cuvântul în calitate de delegat—, care a obținut în 1959 o producție medie pe vacă furajată de 4.011 litri de lapte. S-au relevat, de asemenea, și alte rezultate ale activității tineretului de la sate, ca însilozarea a peste 800.000 tone de nutrețuri în 1959 sau curățirea și întreținerea a peste 450.000 ha de pășuni și fânețe.

În perioada la care s-a referit raportul C.C. al U.T.M. au fost create de către organizațiile U.T.M. de la orașe și sate peste 30.000 brigăzi de muncă patriotică ale tineretului, cuprinzând mai mult de 1.000.000 de membri. În cîntec și voință, ei lucrează voluntar, în orele libere, la îndeplinirea unor importante obiective economice. Numai în anul 1959, brigăzile de muncă patriotică ale tineretului au efectuat 44 milioane de ore de muncă patriotică, contribuind la înălțarea unor construcții industriale și social-culturale, colectînd peste 100.000 tone de fier vechi, dislocînd 4 milioane de metri cubi de pămînt și redînd agriculturii peste 69.000 ha, împădurind 8.000 ha și plantînd aproape 1.800.000 de pomi fructiferi și ornamentali. Brigăzile de muncă patriotică au adus țării în cursul anului trecut economii de peste 200 milioane de lei.

Торерий иривей камиле
 сьрейникане - младоние
 сьройникане социализма
 в Румынской Народной
 Республице! В едином
 сьрою под необходимыми
 знаменем марксизма -
 ленинизма борючися
 ленинский Коммуна и Союз
 трудящейся молодежи Румынии
 за мир и дружбу между
 народами всех сьтран.

В. Логинов
 27 I 1960 г.

*Un fierbinte salut celor de vîrstă
 cu noi, tinerilor constructori ai so-
 cialismului din Republica Populară
 Romîna! În rînduri unite, sub in-
 vincibilul steag al marxism-len-
 nismului, luptă Comsomolul leni-
 nist și Uniunea Tineretului Mun-
 citor din Romînia pentru pace și
 prietenie între popoarele tuturor
 țărilor.*

V. LOGHINOV
 secretar al C. C. al Comsomolului

„Din cele 3.000.000 de lei ce reprezintă economiile realizate de tineretul regiunii noastre prin muncile patriotice — a arătat tovarășul Grigore Ciocan, prim-secretar al Comitetului regional al U.T.M. Baia-Mare — se pot construi un număr de 96 de apartamente pentru oamenii muncii“.

Nușeroși invitați și delegați, printre care tovarășii Ștefan Bălan, adjunct al ministrului Învățămîntului și Culturii, Constantin Botoran, student la Universitatea „C.I. Parhon“ din București, Virgil Radulian, director al Școlii medii din Bicaș, Mihaly Imre, student al Universității „Babeș-Bolyai“ din Cluj, au vorbit despre condițiile deosebite create de regimul democrat-popular dezvoltării învățămîntului și culturii în țara noastră și despre activitatea tineretului studios. Numai între 1951 și 1960 au fost cheltuiți pentru nevoile învățămîntului peste 24 miliarde de lei. Au fost construite noi clădiri universitare, școli, săli de clasă, laboratoare, cămine, cantine, bibliotecii. În anii 1949 — 1960 au fost pregătiți în institutele de învățămînt superior 49.000 de in-

generi și peste 14.000 de cadre cu studii economice superioare. În învățămîntul superior, mediu și elementar învață în prezent aproape 2.400.000 de tineri și copii. Organizațiile U.T.M. își aduc contribuția la activitatea de educare comunistă a tineretului studios, constituind un sprijin prețios al organizațiilor de partid și corpului didactic.

Congresul s-a ocupat pe larg, de asemenea, de activitatea organelor și organizațiilor U.T.M. în domeniul muncii organizatorice, al muncii politice-ideologice, cultural-artistice și sportive în rîndurile tineretului. Un loc deosebit în timpul lucrărilor congresului l-a ocupat analiza contribuției U.T.M. la mișcarea mondială a tineretului pentru pace și progres social. A fost relevată participarea activă și continuă a tineretului din R.P.R. la lupta pentru pace și destindere în relațiile internaționale, la acțiunile inițiate de F.M.T.D. și U.I.S. Așa cum s-a specificat în raportul prezentat la congres, U.T.M. și U.A.S.R. întrețin legături cu organizațiile de tineret și studenți din peste 60 de țări ale lumii. În sala congresului au fost pro-

zenți numeroși delegați ai acestor organizații, care au luat cuvîntul transmițînd salutul lor tineretului din R. P. R. și organizației lui, U.T.M.

Intreaga desfășurare a lucrărilor congresului a demonstrat categoric concluzia unanimă că toate realizările obținute de U.T.M. se datoresc conducerii sale de către partid, îndrumării și sprijinului permanent acordat organizațiilor U.T.M. de către organele și organizațiile de partid. Sub conducerea partidului, sarcinile stabilite de congres și înscrise în documentele sale — scrisoarea adresată Comitetului Central al partidului, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej și Rezoluția celui de-al III-lea Congres al U.T.M. — vor fi îndeplinite cu siguranță de către entuziastul nostru tineret, constructor al socialismului. Aceasta este convingerea pe care Congresul U.T.M. i-a lăsat-o fiecărui participant. Tinerii și tineretele patriei vor fi în primele rînduri ale luptătorilor pentru înfăptuirea hotărîrilor istorice ale celui de-al III-lea Congres al partidului.

AL. GOLIANU

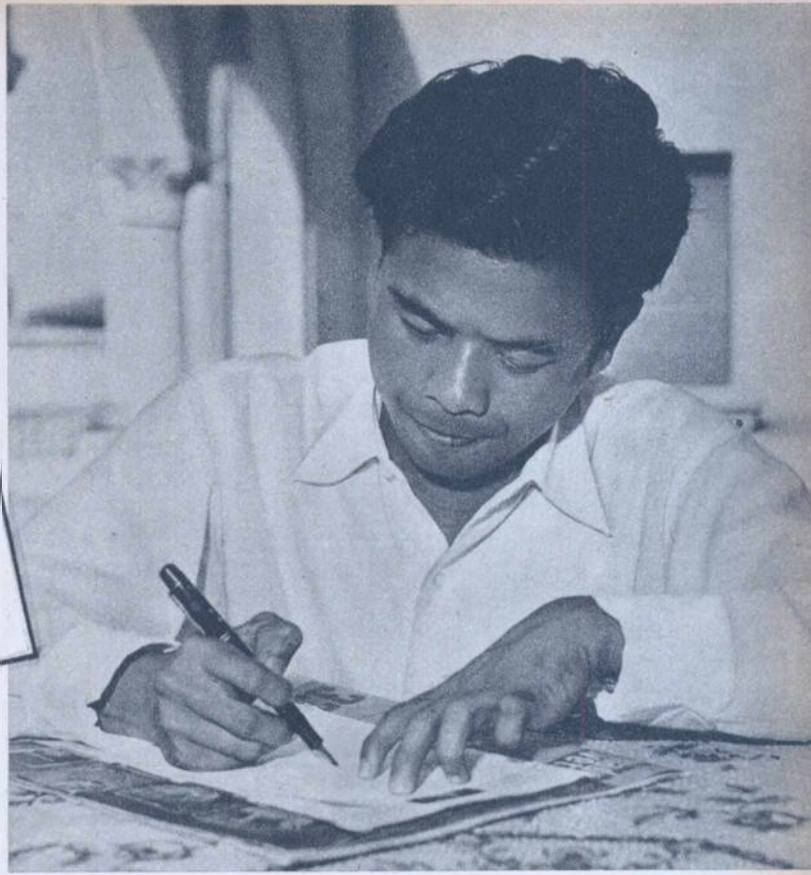
I am very happy to have
 the opportunity to represent the
 W. F. D. Y. in the IIIrd Congress
 of the Working Youth Union
 of Rumania. Wishing them
 every success in accomplishing
 noble tasks in contributing
 to the construction of social-
 ism in Rumania, I may
 assure that the peace-loving
 and democratic youth all
 over the world will always
 stand with you in the
 common and noble
 cause of peace!

Bucuresti, 19/IV - 68

SUAR SUROSO.

Mă simt fericit că am
 prilejul să reprezint
 F.M.T.D. la cel de-al
 III-lea Congres al Uniunii
 Tineretului Muncitor
 din România. Dorindu-vă
 succes deplin în realiza-
 rea nobilelor sarcini pe
 care le aveți în contri-
 buția la construirea so-
 cialismului în România,
 vă asigur că tineretul
 democrat și iubitor de pace din întreaga lume va fi întotdeauna alături
 de tineretul român pentru cauza păcii.

SUAR SUROSO
 prim-vicepreședinte al F.M.T.D.

Pentru cititorii ediției
 în limba română a „Tine-
 retului lumii”, un salut
 din partea tineretului
 Cupei revoluționare a
 lui Fidel Castro.

ADOLFO RIVERO
 „Tineretul socialist” din Cuba

de la parte la
 „salut de la
 de la Cuba
 de Fidel Castro

Călduroase salutări cititorilor ediției în limba română a
 revistei „Tineretul lumii”.
 Trăiască prietenia dintre tineretul din Japonia și România!

SHUN NISHIZAWA
 Liga tineretului democrat din Japonia

“世界の青年” 10-2=7 語版の
 読者の外に2Lに120の5の5
 古の45才。
 10-2=7と日本の青年の反情才!
 55青年同盟 記

O parte a manifestației de protest împotriva proiectului noul legi, la 17 mai, la Duisburg. Mai mult de 10.000 de tineri muncitori au luat parte la această manifestație

ÎN REPUBLICA FEDERALĂ GERMANĂ

LECISLATIA MUNCII

Copiii

Un anunț publicitar din ziarul vest-german „General-Anzeiger” dă de știre: „Căutăm adulți și copii sub 12 ani pentru a separa sfecla roșie; muncă la învoială sau salariu plătit pe jumătate de zi sau pe întreaga zi...”

Este adevărat, se caută copii de vîrstă școlară pentru munca în agricultură, și aceasta în mod legal! Noua lege „pentru protecția tinerilor muncitori”, adoptată recent de Bundestag în R.F.G., autorizează în mod expres munca copiilor, mai ales în agricultură. Limita duratei de lucru nu este prevăzută de lege, căci, așa după cum spuneau deputații C.D.U. și D.P. (Uniunea creștin-democratică, partidul lui Adenauer și partidul german), „puțină mișcare nu le va face rău copiilor” și „trebuie să le fie lăsată copiilor libertatea de a munci!”

Această lege este adoptată după 12 ani de dezbateri în Bundestag... În 1948 tineretul vest-german cerea o lege modernă pentru protecția muncii tinerilor și limitarea exploatarea, pînă atunci nelimitată. În 1952, ministrul federal al muncii, în acea perioadă d-l Storek, a promis să prezinte un proiect guvernului pentru o lege de protecție a muncii

tinerilor. În 1955, Ministerul Muncii a elaborat un proiect pe care guvernul îl aprobă un an mai târziu, în 1956. În 1957 a avut loc prima lectură în Bundestag, apoi legea a fost trimisă în comisii. Această situație s-a repetat în 1958. În sfîrșit, în 1959, comisia pentru problemele familiei și tineretului începea discuția proiectului de lege pentru protecția muncii tinerilor. La 20 mai a.e., Bundestagul a aprobat-o. Este o lege despre care secretarul pentru tineret al Uniunii germane a sindicatelor, Edmund Duda, spune că este mai rea decît aceea din vremea naziștilor.

Și pentru asta a fost nevoie de 12 ani! Dar pentru a elabora toate legile asupra serviciului militar obligatoriu, mașina de vot a lui Adenauer n-a avut nevoie decît de 90 de zile.

De numeroase ori, tineretul din R.F.G. a cerut în acești 12 ani o nouă lege pentru protecția muncii lui. Această cerere a fost ridicată aproape la fiecare congres, la fiecare conferință a organizațiilor de tineret. În legătură cu aceasta, au avut loc mari demonstrații ale tineretului în R.F.G. Organizațiile de tineret și-au dat și ele contribuția la

elaborarea unei propuneri de o importanță deosebită, dat fiind că cei 2.542.000 de tineri din R.F.G. n-au dreptul la vot și că nici un deputat din Bundestag nu are mai puțin de 30 de ani. Ce răspuns li s-a dat? Iată ce spunea deputatul C.D.U. Scheppmann, cînd tinerii muncitori, cu prilejul unei reuniuni, n-au fost satisfăcuți de cuvintele lui: „Discuțați singuri, și Bundestagul va hotări legea”.

Rezultatul atitudinii ostile a tineretului a fost această lege care legalizează munca copiilor. Încă înaintea acestei faimoase legi, în R.F.G. 10,7% dintre băieți și 14% dintre fete munciau pînă la 60 de ore pe săptămînă, 23,5% dintre băieți și 29% dintre fete, pînă la 54 de ore. Astăzi, legea dă patronilor posibilitatea legală de a sili tinerii de 16 ani să lucreze pînă la 60 de ore pe săptămînă. Chiar legile valabile în R.F.G. pînă în zilele noastre, care datează din perioada nazistă, prevedeau pentru acești tineri un maximum de 54 de ore. Unul dintre deputați, fost conducător nazist, spunea că tinerii trebuie să fie „căliți” și că „ei nu știu ce să facă cu timpul liber”.

Tinerii cer: „Protecția muncii tineretului și mărirea salariului, în locul rampelor de lansare și al armelor atomice” și: „Dorim să ajungem tot atât de bătrâni ca și cancelarul Adenauer”

În sfârșit, chiar puțina protecție pe care legea o acordă tinerilor poate fi anulată la nevoie dacă „salvarea comună” o cere.

Deputatul social-democrat din Bundestag Behrendtz avea intru totul dreptate cînd spunea că această lege ar viola chiar convențiile internaționale ale muncii. După cum au arătat acțiunile tineretului sindical, tinerii nu se vor mulțumi de loc cu această reînviere a secolului trecut. Ei vor o lege modernă pentru protecția muncii tineretului.

HANS KRÜGER
Dortmund, R. F. G.

General-Anzeiger

für Bonn und Umgegend

BONN, MITTWOCH, 18. Mai 1960

Erwachsene und Schüler(Innen), nicht u. 12 Jahren, zum Rübenvereinzeln gesucht, günstig nach Einzelkornsaat, Akkord oder Zeitlohn, halbe oder ganze Tage. Holen evtl. mit Gemüseauto ab. Gut Marienforst, Ruf Godesberg 30 75.

Extras din ziarul „General-Anzeiger”

MAN SPANNT
KEIN FOHLEN
VOR
DEN PFLUG

Printr-un șir de fluturături, de mai multe minute, tinerii își exprimă părerea lor asupra politicii guvernului de la Bonn, care a cheltuit anul trecut pentru nevoile tineretului o sumă egală cu a 225-a parte din fondurile pentru înarmări

40 STUNDEN
SIND GENUG

analfabetismul

E o nenorocire să nu știi carte! A fi analfabet înseamnă a rătăci ca într-un deșert într-un oraș al secolului al XX-lea. Înseamnă să nu citești paginile ziarelor care îți aduc lumea la îndemână. Înseamnă să nu vezi într-o bibliotecă decât un șir de cărți legate, pline de praf. Înseamnă să nu poți înțelege farmecul lecturii unei cărți care-l face pe om mai bun. Înseamnă, de asemenea, să nu știi să citești numele unei străzi pe care o cauți. Înseamnă să-ți închizi ferestrele spre lumina culturii. Se vorbește despre nenorocirea orbilor, dar este oare mai bine să fii analfabet?

În lume există sute de milioane de oameni analfabeți; sute de milioane de oameni și de femei sînt astfel orbi dato-

rită ignoranței. Colonialismul a fost și rămîne un hidos vinovat în această privință. Cel mai condamnabil vinovat.

Una din primele preocupări ale popoarelor eliberate este să iasă din această moștenire a trecutului. Pe banca acuzaților există o anumită concepție despre lume, aceea care aruncă în afara școlii milioane de copii, silindu-i să muncească de la o vîrstă foarte fragedă. Pentru „profit“ monopolistii sacrifică vieți tinere, copii care ar fi putut deveni la fel ca Pavlov, Branlis, Mozart sau Pasteur. Cîți Shakespeare n-au fost uciși pe această cale, de la începuturile așa-zisei „civilizații“?

Pentru a denunța enorma rușine a analfabetismului și ignoranței, deschidem această anchetă în perioada în care școlile se pregătesc pentru noul an școlar.

Într-o școală în Togo, copiii scriu pe bucăți de lemn pe care le folosesc ca tăblițe

Examen într-o școală de fete din Haldwani (India)

„PETELE ALBE“ ALE IGNORANȚEI

„Fiecare om are dreptul la învățătură!“ De la Declarația drepturilor omului și cetățeanului, toate convențiile, cartele, proclamațiile internaționale au reafirmat acest mare, nemuritor principiu, pe care sculptorii l-au dăltuit adeseori pe frontoanele universităților.

Totuși, faptele vorbesc: numărul adulților analfabeți în lume este evaluat astăzi la 700 de milioane, ceea ce reprezintă cca. 44% din totalul populației în vîrstă de peste 15 ani. Ca să nu fim acuzați pe nedrept că umflăm cifrele și falsificăm statisticile, datele care sînt cuprinse în acest articol sînt oficiale, luate din broșura „Analfabetismul în lume la mijlocul secolului al XX-lea“, editată de U.N.E.S.C.O.

Pe harta lumii persistă, din nenorocire, „petele albe și teritoriile necunoscute“ ale ignoranței.

Pentru a avea o privire de ansamblu asupra problemei și asupra amplexului ei, trebuie să știți că în 97 din 198 de țări sau teritorii din lume, 50% sau chiar mai mulți din adulții sînt analfabeți. Într-o treime din țări și teri-

torii există cel puțin un milion de adulți analfabeți.

Cel mai mare număr de analfabeți se află în anumite părți ale Asiei și Africii. Este vorba despre țările în care colonialismul face ravagii sau în care se resimt urmările colonialismului. În țările din emisfera occidentală, dezvoltate din punct de vedere tehnic, atît de mîndre de această tehnică și de civilizația lor, există milioane de analfabeți.

Cîteva cifre: În întreaga lume există între 690 și 720 milioane de analfabeți. În Africa: 98—104 milioane; în America 45—47 de milioane (30—42 de milioane în America Latină și Centrală); în Asia: 510—540 de milioane; în Europa: 22—25 de milioane. În Oceania: 1 milion.

Să vedem ce reprezintă aceste cifre. Ce este un analfabet?

În întreaga societate alcătuită din ființe umane, acestea au nevoie să comunice între ele cu ajutorul sunetelor și semnelor pe care ele le înțeleg. Această necesitate se află la originea limbilor oamenilor. Cînd o limbă se bazează pe simboluri vizuale, este vorba de

limba scrisă. Persoanele care pot comunica între ele prin scris sînt, evident, avantajate față de cele care nu știu să scrie. Astfel, o persoană care nu are această calitate este considerată „analfabetă“. De la acela care știe să scrie o scrisoare sau o cifră pînă la acela care scrie 100 de cuvinte există, natural, diferite grade de analfabetism.

Drept urmare, orice persoană care știe să citească, dar nu știe să scrie este considerată analfabetă. Iată cîteva procente de analfabetism, luate din diferite continente, dintre cele mai semnificative: Nyassaland: 93,5%, Pakistan: 86,2%, Honduras: 64,8%.

Vom examina acum cîteva zone mai importante ale analfabetismului. Subliniem din nou că se apreciază că în 96 de țări sau teritorii analfabeții reprezintă 50% sau mai mult din populația pămîntului. Numai aceste țări sau teritorii grupează cca. 90% din adulții analfabeți din lume. N-am putea să le numim pe toate, dar printre acestea se află coloniile (inclusiv țările Americii Centrale, în care dictatura sprijină imperialismul yankeu). Dacă printre aceste țări găseam pînă nu de mult și

63% DIN COPIII DIN LUMEA ÎNTREGĂ NU MERG LA ȘCOALĂ

În prezent există în lume 550 milioane de copii și de tineri de vîrstă școlară (între 5 și 19 ani). Din fiecare sută, 30 frecventează școala primară, 7 școala secundară sau instituții de învățămînt superior și 63 nu merg și n-au mers niciodată la școală. Din 100 de elevi și studenți, 79 frecventează școala primară și nu vor merge mai departe, 18 fac studii secundare și numai 3 frecventează facultăți și alte școli superioare. La aceasta se adaugă faptul că numeroși profesori au un grad de cultură cu puțin superior celui al elevilor lor și că mulți școlari sînt fii ai unor părinți analfabeți, care n-au posibilitatea să ofere copiilor lor mijloacele de a folosi în viață cele învățate la școală.

Organizația Internațională a Muncii a recunoscut recent că munca copiilor sub 14 sau 15 ani există și în zilele noastre. În America de Sud și în Orientul Mijlociu, numărul acestor copii reprezintă 15% din populația muncitoare; procentajul este chiar și mai mare în anumite părți ale Africii și Asiei. La începutul acestui secol, în mai multe țări se întimpla foarte des să vezi copii lucrînd în mină. Și astăzi, în America de Nord, în nordul și vestul Europei, precum și în unele țări din zona Pacificului mai sînt copii sub 15 ani care muncesc, deși constituie o foarte mică parte a populației muncitoare — 1% sau mai puțin. Sînt încă multe de făcut pentru a înlătura această situație.

Copii care munciau în mine la începutul secolului. Dar sîntem oare siguri că acest aspect a dispărut în zilele noastre?

China, nu putem nega eforturile uriașe care se fac în R. P. Chineză pentru a lichida trecutul de sclavie. Aceste eforturi reprezintă unul din cele mai mari evenimente din ultimii 10 ani pe plan internațional. Să ne gândim că din 1946 pînă în 1958 numărul elevilor chinezi care frecventează școala primară a crescut de la 23 la 86 de milioane, adică o creștere de 3,6 ori, în timp ce în școlile secundare cifra a crescut de la 1.500.000 la 8.500.000, adică este vorba de o creștere de 5,7 ori.

În „zonele majore ale analfabetismului“, U.N.E.S.C.O. include în special Algeria (93,8% analfabeți), Bolivia (67,9%), Brazilia (51%), Egipt (80% în 1947 — ultima cifră cunoscută; după aceea s-au făcut eforturi deosebit de mari), Guatemala (71%), Haiti (90%), India (80%, adică un procent în scădere în raport cu perioada colonialismului); Irak (89,1% în 1947); Malaia și Singapore, Mozambic, Turcia (68,1%), Uniunea Sud-Africană (75%), Borneo de Nord (82,9%), Republica Dominicană (57%), Honduras (64,8%), Nicaragua (61%), Salvador (60%), Camerunul de sud, sub dominația britanică (92,9%), Guineea de sud, sub dominația portugheză (99,7%). Am putea numi 40 de alte țări sau regiuni — mai ales colonii — în care analfabetismul atinge și depășește cifra fatidică de 50%.

În „zonele albe“ ale neștiinței distingem zone secundare ale analfabetismului. În 20 de țări, procentul analfabetismului este mai mic de 50%, deși numărul adulților analfabeți depășește un milion. Este posibil, în cazurile Franței, Japoniei și Statelor Unite, ca unele din aceste țări să nu aibă un procent de analfabetism decît de 3—4% din rîndul adulților, dar, datorită faptului că populația este numeroasă, acest 3—4% reprezintă mai mult de un milion de oameni; cînd studiem problema analfabetismului în lume, nu putem ignora un milion de analfabeți oriunde s-ar afla, chiar dacă ei nu reprezintă decît un mic procent din populația unei țări.

Să cităm cîteva țări dintre cele mai importante în aceste zone secundare: Argentina (13,6%), Ceylon (37%), Spania (17,3%), S.U.A. (3,2%), Franța (3,8%), Grecia (25,9%), Japonia (2,1%), Mexic (43,2%), Filipine (40%), Portugalia (44%), Venezuela (47,8%).

În sfîrșit, U.N.E.S.C.O. clasifică în alte zone secundare ale analfabetismului grupul cel mai numeros, țările în care procentul de analfabeți este evaluat la mai puțin de 50% și numărul adulților analfabeți la mai puțin de un milion. Acest grup de țări reprezintă în total aproape 1/10 din populația lumii, dar numai cca. 1% din numărul total al analfabeților din lumea întreagă.

Cum să luptăm împotriva analfabetismului? Cel mai bun mijloc de a elimina analfabetismul este acela de a da tuturor copiilor posibilitatea să învețe.

Dacă într-o anumită țară toți copiii de vîrstă școlară ar merge la școală o perioadă de timp suficientă, n-ar mai exista după un anumit număr de ani adulți analfabeți în rîndurile populației, în afară de cei care suferă de deficiențe mintale și sînt incapabili să învețe să citească și să scrie.

Ce trebuie făcut pentru a șterge „petele albe“ ale ignoranței de pe glob? Să se construiască mai multe școli și mai puține tunuri, mai multe universități și mai puține bombardiere. Școli sau rachete nucleare? Cine ar ezita în fața acestei alegeri, în care acțiunile tinerețului, acțiunile noastre pot avea o greutate hotărîtoare?

ÎN ALGERIA EXISTĂ ELEVI ȘI ELEVI

Au fost publicate cifre oficiale asupra situației școlare din Algeria, unde Franța duce de 6 ani un război sîngeros. Publicăm aceste cifre fără comentarii, considerînd că ele sînt suficient de edificatoare:

Din 9.875.000 de locuitori din Algeria, dintre care 8.850.000 arabi și 1.025.000 europeni, aproximativ 2.000.000 sînt de vîrstă școlară (de la 6 la 13 ani). Învățămîntul primar cuprindea în anul școlar 1958/1959 542.795 de elevi, adică aproape o pătrime din copiii de vîrstă școlară.

Documentul oficial francez nu spune dacă cei 75% din copiii neșcolarizați sînt de origine europeană sau arabă, dar în documentul U.N.E.S.C.O. asupra analfabetismului citim că 93,8% din populația musulmană este analfabetă, iar pentru europeni procentajul scade la 8,2.

În 130 de ani, Franța nu a dat posibilitate populației algeriene să învețe. Nu este oare și aceasta o dovadă a ororilor colonialismului?

O ÎNTRECERE SIMPATICĂ: ACEEA DIN DOMENIUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

În Albania, la 1.000 de locuitori există 157,8 elevi și studenți, față de 153 în Grecia, 126 în Italia, 127 în Iugoslavia, 85 în Turcia.

În timp ce în Albania nu mai există analfabeți sub 40 de ani, în Grecia, în 1951 era analfabetă 23,5% din populația de peste 10 ani, în Italia, în 1951 nu știau carte 12,5% din locuitorii în vîrstă de peste 6 ani, iar în Turcia, în 1950—65,4% din locuitorii în vîrstă de peste 10 ani.

Nu este oare preferabilă o întrecere în lichidarea analfabetismului, în locul întrecerii pentru înarmări?

CULTURA ESTE ELIBERATĂ

Un popor care se eliberează își eliberează și cultura. Iată trei exemple: În Irak, după revoluția din iulie 1958, au fost inaugurate 940 de școli primare. În anul școlar 1957/1958, numărul elevilor era de 437.000, iar în prezent există 630.000 de elevi. Pentru anul școlar 1960/1961 se prevede ca numărul școlilor primare să crească cu 206.

În 1959, în Cuba, numărul copiilor școlarizați reprezenta 66% din numărul total al copiilor, cu 1.000.000 mai mult decît în 1958, anul dinaintea victoriei revoluției din această țară.

Adunarea Națională din Guineea a aprobat o reformă a învățămîntului care prevede învățămînt gratuit și universal pentru toți copiii de la 7 la 15 ani.

Cucerirea științei în Vietnam

PREA INSTRUIȚI?

În Vietnamul de sud, printr-o nouă lege, se urmărește limitarea numărului copiilor care frecventează școlile primare, deoarece se începe introducerea unui sistem care cere prezentarea certificatului original de naștere pentru înscrierea la școală. Practic, mulți copii vor fi obligați să părăsească școala, deoarece familiile sărace nu pot să-și plătească taxele mari pentru acest certificat, pe de o parte, iar pe de altă parte, deoarece în timpul războiului majoritatea certificatelor originale au fost distruse. Astfel, de exemplu, într-o școală primară din Cai Uoc, numai doi elevi, din 400, aveau certificat.

Subliniem că după ultima statistică oficială asupra Vietnamului de sud, procentul analfabetismului la adulți este de 80—85%.

înd fiecare sarcină este îndeplinită cu entuziasm, ea devine o plăcere; mai mult încă, ea devine repede o obișnuință de care greu te desparți. Mă gândesc că numai așa se poate explica adevărata pasiune a locuitorilor din Hanoi pentru învățămîntul organizat în afara orelor de producție, căruia îi consacră fiecare luni și joi seara.

★

Puternicul avînt în însușirea culturii nu este localizat numai în Hanoi; el a luat forma unei adevărate mișcări populare, care cuprinde întreaga țară. În prezent, cursurile de luni și de joi seara constituie unul din aspectele importante ale vieții culturale din Republica Democrată Vietnam, în drumul ei spre socialism.

În 1959, cursurile serale erau frecventate de 1.240.000 de persoane; 400.000 de cadre s-au oferit ca profesori voluntari. După statisticile încă incomplete din 1960, cifra celor ce învață crește considerabil. Dacă adăugăm 1.522.000 de elevi din școlile profesionale obținem un procentaj de elevi destul de ridicat pentru o țară mică ca a noastră. La Hanoi, oraș fruntaș pe tărîm cultural, 35 de locuitori din 100 frecventează fie instituții școlare, fie cursuri serale.

Un elev dintre atîția alții...

Iată unul dintre acești elevi sîrguincioși ai cursurilor de seară, tovarășul Ngu, pe care îl numim în mod familiar unchiul Ngu; el conduce în prezent

În aer liber, cu copilul în brațe, învață și țărancele

unul din principalele ateliere ale Uzinei de stat pentru repararea automobilelor „1 Mai”. Unchiul Ngu s-a născut într-o familie de țărani din satul Hung Vuong. Dar, cum colonialiștii francezi au construit fabrica de ciment din Haifong pe terenurile satului, tînărul Ngu, atunci în vîrstă de 16 ani, a rămas fără pămînt și s-a văzut nevoit să se angajeze în această uzină. Ucenic ajustor, la început, făcea parte din echipa care urma să monteze primul cuptor rotativ al fabricii de ciment. El trebuia să învețe repede meseria și să devină apoi un bun muncitor.

— A fost foarte greu, mi-a mărturisit el, evocînd această perioadă sumbră a

vieții lui. Înjosiți, loviți, lucram ca vitele. Majoritatea dintre noi nu știau nici să scrie, nici să citească. Da — adăugă el cu o nuanță de tristețe în glas —, lupta pentru viață era foarte grea, căci groaznica amenințare a șomajului ne pîndea în permanență. În astfel de condiții, rar izbuteam să mai și învățăm carte.

Apoi a urmat revoluția victorioasă din august 1945, urmată de anii grei ai războiului patriotic. Unchiul Ngu s-a dus la partizani. A fost numit responsabil al unui atelier de arme, undeva în junglă. În atelierul lui se reparau armele de foc și se fabricau arme albe. În ritmul rezistenței naționale, care progresa în

EXISTĂ IGNORANȚĂ... ȘI IGNORANȚĂ

Fîindcă nu au putut merge la școală, milioane de oameni din lumea întreagă nu cunosc ceea ce adeseori în alte țări știu și copiii.

Dar există ignoranță... și ignoranță. De exemplu, se poate spune că se trag învățăminte din întîmplările celui de-al doilea război mondial, cînd despre acestea se vorbește ca în cele două texte de mai jos?

★

În săptămînalul catolic austriac „Die Furche” („Brazda”) găsim următoarele informații: „Într-o carte de istorie foarte răspîndită în școlile primare din Germania occidentală, istoria germană contemporană, din 1914 pînă astăzi, ocupa 71 de pagini în ediția din 1949. În edițiile din anii următori, nu rămîneau decît 43 de pagini în 1952, și numai 34 în 1958”.

„Die Furche” face următoarele precizări:

Asupra incendiului Reichstagului:

Ediția din 1949 pagini: 2 $\frac{1}{2}$
Ediția din 1952 pagini: $\frac{1}{2}$
Ediția din 1958: nici un cuvînt

Persecutarea evreilor:

Ediția din 1949 pagini: 3
Ediția din 1958 rînduri: 14

Mișcarea de rezistență antifascistă:

Ediția din 1949 pagini: 8
Ediția din 1951 pagini: 6
Ediția din 1958 nici un singur cuvînt

Lagăre de concentrare:

Ediția din 1949 pagini: 5
Ediția din 1958 nici un cuvînt

Persecuții religioase în cel de-al 3-lea Reich

Ediția din 1949 pagini: 2
Ediția din 1958 rînduri: 4 $\frac{1}{2}$

Iată cum se predă istoria în Republica Federală Germană. Dar ce se petrece în Statele Unite ale Americii?

Ziarul „New York Post” a analizat numeroase manuale de istorie. „De la 600 pînă la 700 de pagini — scrie el —, ororile nazismului au ajuns să fie descrise în cel mult un

paragraf sau chiar o singură frază. Multe fotografii reprezintă grupe S.A. și naștiți salutînd cu brațul întins, precum și tinere din organizații germane mărșăluind. Dar nu e reproducă nici o fotografie reprezentînd o cameră de gazare, un șanș sau interiorul unui lagăr de concentrare!”

De fapt, de exemplu „Crearea lumii contemporane”, manual apărut în Editura „Allyn și Bacon”, nu menționează nici măcar faptul că sute și sute de mii de ființe umane au fost exterminate de hitlerişti în lagărele de la Auschwitz, Buchenwald și Dachau.

La întrebarea: „Cum îi tratau naștiții pe evrei?”, manualul răspunde doar atît: „Îi dădeau afară din posturile lor din comerț, din universități și din întreprinderi”.

Și „New York Post” continuă: „Manualele de astăzi nu fac decît să înflorească crimele nazistilor, admit purtătorii de cuvînt ai învățămîntului public. Editorii dăvedesc prudență cînd este vorba de a relatî atrocitățile naziste. Ei au aceeași atitudine față de istoria războiului de secesiune din America pentru a nu da naștere la antagonisme în rîndul locuitorilor din Sud”.

fiecare zi, micul atelier devenea din ce în ce mai important: au început să se producă aici arme de foc și diverse tipuri de mine etc...

— În acest timp, îmi spune unchiul Ngu, ne mulțumeam să copiem exact modelele care ni se încredințau. Lozinca era: „Totul pentru front“, pentru care noi munceam fără răgaz zi și noapte. Adeseori, elanul revoluționar ne venea în ajutor, pentru a înlocui lipsa noastră de pregătire tehnică și culturală.

Prima mașină

1954! Rezistența victorioasă a eliberat Vietnamul de nord. Atelierul unchiului Ngu a fost stabilit la Hanoi. Acestor „veterani“ le revenea sarcina de a reorganiza complet vechiul garaj „Aviat“, destinat altădată întreținerii și reparațiilor unui mic număr de mașini de lux, aparținând unui pumn de stăpâni albi și de feudali locali. Garajul a fost transformat în uzină, a fost denumit „1 Mai“ și însărcinat după aceea cu întreținerea mașinilor de transport, ale căror convoaie nesfârșite brăzdează drumurile Vietnamului de nord, pentru a satisface nevoile economiei naționale în plin avânt. Dar unchiul Ngu și veteranii de la „1 Mai“ aveau însă o dorință arzătoare, aceea de a li se încredința într-o zi sarcina de a produce primele automobile fabricate în R.D. Vietnam. Pentru a grăbi ziua în care acest vis minunat avea să se realizeze, ei s-au angajat să lucreze, în afara sarcinilor lor zilnice, prototipul primului automobil vietnamez. Și, cu eforturi deosebite, ei au reușit să construiască primul automodel, căruia i s-a dat numele uzinei. Această celebră mașină a văzut lumina zilei chiar în ziua de 1 Mai 1959; muncitorii uzinei sărbătoreau astfel cum se cuvine Ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii.

Condițiile noi de muncă i-au dat posibilitatea unchiului Ngu să înceapă să învețe. Acest muncitor vîrstnic, de 50 de ani, a început să cucerească tainele cărții. După eliberarea capitalei, a urmat cursurile clasei a doua; în prezent este în clasa a 7-a.

— Înainte, pentru mine, era un ade-vărat supliciu să scriu. Firește, acum nu îndrăznesc să pretind că am talentul unui scriitor, dar la citirea ultimului meu raport de sfîrșit de an, directorul uzinei a exclamat: „Poftim! Este bine scris“...

Învățați, învățați, mereu să învățați...

Republica Democrată Vietnam este o țară foarte tînără, tînără prin dinamismul și prin entuziasmul tinerei ei generații,

prin entuziasmul locuitorilor ei în vîrstă, care, în lupta pentru construirea socialismului, trăiesc o a doua tinerețe.

Ce se întîmplă aici luni și joi seara? Tineri prieteni din lumea întreagă, aș vrea să vă invit în sala pentru cursuri serale a Uzinei de apă din Hanoi, o veche uzină părăsită de proprietarii francezi în ziua eliberării Hanoiului, în 1954. În trecut, majoritatea muncitorilor din uzină erau analfabeți, dar cursurile serale organizate de puterea populară au făcut posibilă lichidarea rapidă a analfabetismului.

Să intrăm acum într-o cameră luminată cu neon. Era locuința fostului patron francez; sindicatul uzinei a considerat-o ca un loc ideal pentru organizarea cursurilor serale.

Luni și joi seara... Aș vrea să vă invit, dragi tineri prieteni, să vizitați Fabrica de țigarete „Unitatea“ din Gia Lam;

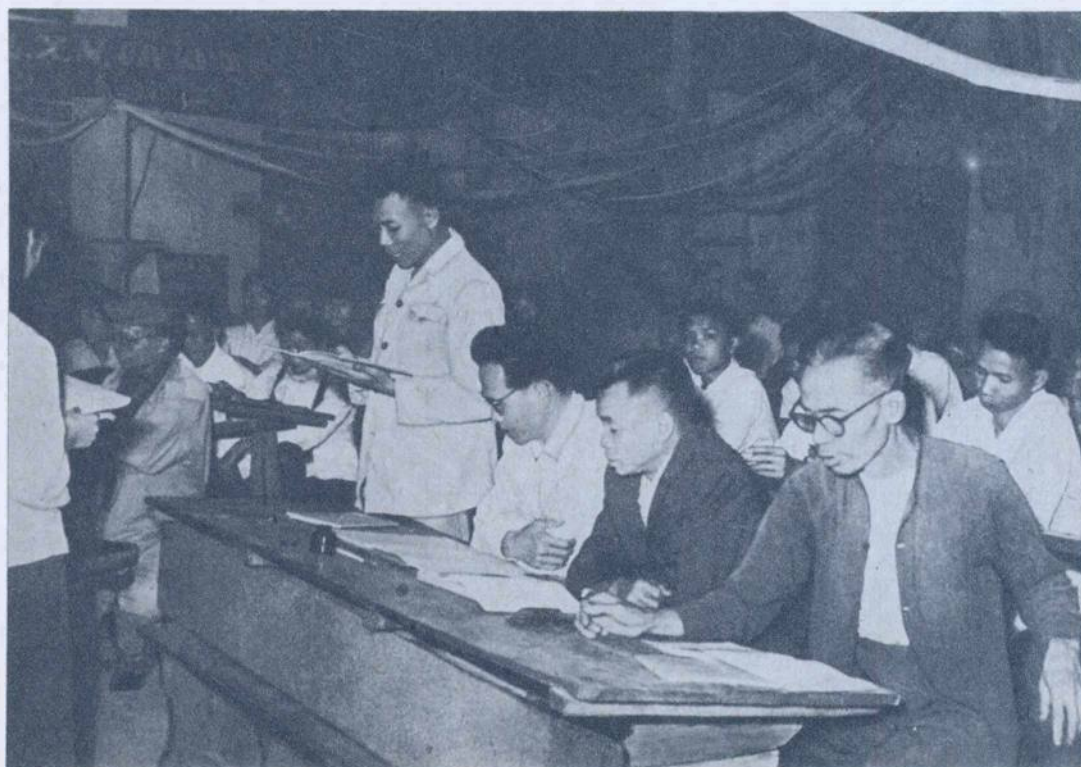
veți vedea pe cei mai bătrîni șoferi din uzină, la volanele camioanelor, cum se duc să-i aducă la uzină pe elevii școlii de gradul 3 din Hanoi.

Cursurile serale au intrat în obiceiurile poporului, care își îndreaptă toate eforturile spre un scop comun: să transforme într-un termen relativ scurt Vietnamul de nord dintr-o fostă țară agricolă înapoiată într-o țară industrial-agrară avansată. De aci se naște și se dezvoltă această măreață mișcare, a cărei lozincă este „învățați, învățați, mereu să învățați“.

CHAN DIEN

O problemă de geometrie provoacă o discuție pasionantă (sus)

Muncitori-elevi de la Uzina de reparare a automobilelor „1 Mai“ din Hanoi

Vrem școli

① Să scrii pe o ladă, în bătaia vântului, în genunchi...

② Se construiește școala din Pulingui

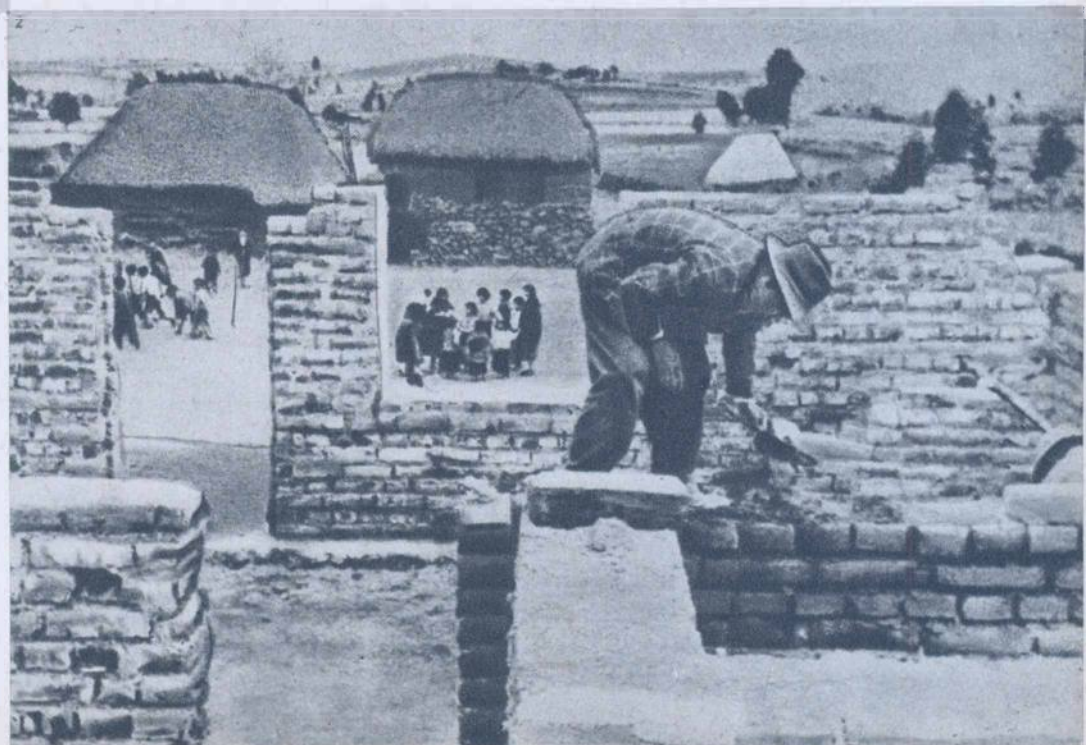
În munții Anzi trăiesc șapte milioane de indieni în Peru, Bolivia și Ecuador. Izolați timp de secole, uitați, 80% dintre ei au rămas analfabeți, dar setea de cultură îi stăpânește pe toți. „Trăim ca niște neștiutori — spun ei —, dar vrem ca copiii noștri să se bucure de o viață mai bună, vrem școli și iar școli”.

Locuitorii satului Pulingui, din Ecuador, provincia Chimborazo, și-au con-

struit singuri o școală. Iată-l pe unul dintre ei la muncă, în timp ce copiii se joacă veseli în curtea fostei școli.

Proiectul internațional privitor la extinderea învățământului primar în America Latină, a cărui realizare va dura zece ani, urmărește generalizarea învățământului în 20 de țări unde, în prezent, nu merg la școală 17 milioane de copii de vîrstă școlară.

spun indienii din Anzi

ANALFABETISMUL ÎN STATELE UNITE

După documentele recensământului american din 1952, în S.U.A. un adult din 10 era analfabet. Mai mult, dintre locuitorii între 15 și 24 de ani, cel puțin 4% nu terminaseră 4 ani de școală, în timp

ce printre cei de peste 25 de ani proporția atingea aproape 11-12% la bărbați și 10% la femei.

Numărul de analfabeți este mai mare printre americanii de culoare decît printre albi, datorită politicii de segregare.

DEZBATERE ÎN S. U. A. ASUPRA DEFICIENȚELOR ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Lansarea de către Uniunea Sovietică a primului sputnik a produs multă vîlvă în Statele Unite, și întrecerea în domeniul cosmic dovedește tot mai evident avansul pe care și-l cîștigă U. R. S. S. În Statele Unite, mulți își exprimă îngrijorarea în legătură cu metodele utilizate în învățămîntul american, constatînd rămînerea sa în urmă în ceea ce privește pregătirea cadrelor cu studii superioare.

Deși nu e aci decît un aspect al problemei, nu metodele pedagogice în vigoare în țară au fost puse în discuție, în primul rînd.

Cît valorează educația americană? Ce critici i se fac? J. Martin, american care cunoaște perfect cercurile din învățămînt, răspunde la această problemă acum cîteva luni într-un articol al ziarului „Libération” din Paris.

„Fericiți” la școală

Autorul comentează în primul rînd principiile care, după educația americană, trebuie să stea la

baza învățămîntului public. Cîtăm:

„Copilul trebuie să fie fericit la școală”. De aci metoda celui mai mic efort și a liberei alegeri a materiilor.

„Elevul nu trebuie să sufere nici o constrîngere pentru ca personalitatea sa să se poată dezvolta normal și fără ciocniri”.

Conform acestui principiu prost înțeles, vor fi abandonate disciplinele mai grele, ca matematicile, științele, limbile străine.

„Sîntem într-o țară democratică” — deci nici o rivalitate, nici o întrecere care ar putea răni amorul propriu al individului și tulbura dezvoltarea liberă a personalității! Nici un clasament, nici un premiu, nici o recompensă! Clasele sînt coborîte la nivelul mediu al colectivului, care trebuie să fie omogen.

Elevii capabili nu sînt nici bine văzuți de colegii lor, nici favorizați de profesori. Ei primesc titlul de „eggheads” (capete

de ouă); un conducător de echipă sportivă obține toate favorurile și îi sînt asigurate diplomele în tot timpul studiilor.

Cu ce se ocupă elevii?

Deoarece disciplinele clasice sînt facultative și se predau în mică măsură în școlile secundare americane, ne putem întreba cu ce se ocupă elevii. Foarte des, ei aleg linia minimei rezistențe și își găsesc subiectele în seria fantastică care poartă numele de „adaptarea la viață”. Aceste cursuri pot înlocui matematicile, chimia, fizica, limbile străine, căci ele procură punctele necesare pentru obținerea diplomei la sfîrșitul studiilor. Iată cîteva teme: „Cum să vă organizați familia în mod democratic”, „Cum să faceți comenzile pentru băcan la telefon”, „Arta de a vinde benzină cu pompa”, „Cum să știi cînd ești într-adevăr îndrăgostit”, „Arta machiajului” (pentru cele două sexe, școlile publice fiind mixte), „Cum să te obișnuiești

cu sexul opus”, „Cum să organizezi o întîlnire perfectă”, „Pescuitul cu momeala”.

Pe un carnet de studii

W. Griswold, decanul Universității din Yale (una din cele mai bune din Statele Unite), povestește:

— În fața mea se află carnetul de studii al unui candidat la universitate, baccalaureat la un liceu din Midwest. Materii studiate la sfîrșitul primului ciclu: engleza, istoria Statelor Unite, dactilografia, retorica, cîntul și educația fizică. Ciclul doi: engleza, ziaristica, retorica, probleme personale: căsătoria și familia, cîntul.

Ce-ar putea face în universitatea noastră, avînd acest bagaj intelectual?

Cîteva date statistice

Și iată acum cîteva date statistice:

Mai puțin de 15% din studenții școlilor superioare învață limbi străine. La jumătate din liceele din țară nu se predau limbi străine. Doi liceeni din trei nu învață chimia, trei din patru evită fizica și șapte din opt refuză în mod încăpățînat trigonometria.

Anul trecut, 14 state nu cereau nici cea mai mică noțiune de știință sau de matematică pentru diploma de baccalaureat. 48 de state au inspectorii pentru „economia domestică, agricultura și distribuție”, numai două state folosesc „inspectorii” pentru matematici și 6 pentru științe.

După ce a supus aceste cifre Congresului, secretarul de stat pentru educație, Marion Folsom, a declarat: „Putem spune că în acest domeniu sîntem statul cel mai înapoiat din lume”.

Nu mai industria automobilelor cheltuiește în fiecare an 1,5 miliarde de dolari pentru crearea de modele noi. Această sumă reprezintă 3/4 din ceea ce statul american cheltuiește pentru toate colegiile și universitățile publice și particulare.

Poporul american știe că, în timp ce U. R. S. S. a pregătit în 1958 94.000 de ingineri, S. U. A. nu a pregătit decît 35.000. El este perfect conștient că în 1960 o țară este mai mare prin savanții ei decît prin oamenii de afaceri. Dar cum se poate schimba situația?

J. MARTIN

O expunere la Universitatea din Moscova cu auditori din diferite țări. La 1 octombrie încep cursurile noului „Universității a prieteniei popoarelor”

LA 1 OCTOMBRIE ÎȘI DESCHIDE PORȚILE LA MOSCOVA

„UNIVERSITATEA PRIETENIEI POPOARELOR”

În octombrie își deschide porțile la Moscova „Universitatea prieteniei popoarelor”. Sute de studenți din Asia, Africa și America Latină vor ieși de aci cadre care vor contribui la lichidarea inapoierei țărilor lor.

Pentru ce există o astfel de universitate? Răspunzând întrebării, scriitorul tadjik Mirza Toursun-Zade, președintele Comitetului sovietic de solidaritate cu țările din Asia și Africa, a declarat recent că hotărârea a fost luată pentru că cercurile progresiste și cetățenii din numeroase țări ale Asiei, Africii și Americii Latine s-au adresat de mai multe ori Uniunii Sovietice, cerându-i să extindă posibilitatea pregătirii cadrelor lor naționale în instituțiile sale de învățământ.

Această pregătire a cadrelor va ajuta în mod puternic la lupta împotriva analfabetismului în țările care și-au dobândit de curând independența, va ajuta la lichidarea urmelor colonialismului.

Iată acum problemele practice pe care fiecare vrea să le cunoască cu privire la „Universitatea prieteniei popoarelor” de la Moscova.

Cine poate merge la universitate?

Universitatea prieteniei își deschide porțile pentru persoanele de ambele sexe, care n-au depășit vârsta de 35 de ani, indiferent de rasă, naționalitate și convingeri religioase. Pentru a intra în universitate nu este necesară cererea unui organ oficial. Este suficient să adresezi o cerere personală. Cel care solicită aceasta trebuie să fi terminat școala secundară la nivelul admis în țara sa. Nu numai studiile sînt gratuite; studenții locuiesc în cămine, beneficiază de burse și de îngrijire medicală; universitatea va avea, de asemenea, în sarcina sa călătoria pînă la Moscova și reîntoarcerea studenților în patrie.

Pentru cei care nu au posibilitatea să-și termine școala secundară în țările lor, se va deschide o facultate pregătitoare cu o durată de studii de la 1 la 3 ani, unde tinerii și tinerele își vor putea desăvîrși instrucția secundară și vor putea studia limba rusă.

Ce pregătește universitatea?

În anul acesta, numărul studenților va fi de 500, dar mai tîrziu efectivul universității va crește la 3.000 sau 4.000. Vor exista facultăți care își propun să pregătească ingineri pentru sectoare atît de importante ca exploatarea mașinilor și mecanismelor, construcții, prospectarea, extracția și folosirea produselor subsolului; va fi și o facultate agricolă cu două secții: agronomie și zootehnie; universitatea va mai avea facultate de medicină și farmacie, facultate de fizico-matematică și științele naturii, facultate de litere și istorie și, în sfîrșit, facultate de drept și de economie, care va pregăti specialiști pentru planificarea economiei naționale și experți în drept internațional.

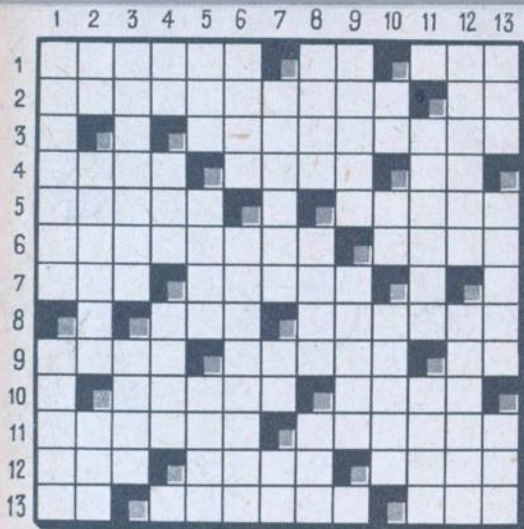
Cum va funcționa universitatea?

Pentru a preda la „Universitatea prieteniei popoarelor”, au fost invitați savanți sovietici de seamă atît din Moscova cît și din republicile unionale; se prevede, de asemenea, invitarea unor savanți din țările Asiei, Africii și Americii Latine pentru a ține conferințe. Universitatea va fi condusă de un consiliu format din reprezentanți ai organizațiilor fondatoare, ai Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S., ai Ministerului Învățămîntului Tehnic Secundar. Vor face parte din consiliu, de asemenea, rectorul, adjuncții lui, decanii facultăților și reprezentanții aleși de profesori și studenți. În cadrul unei ședințe comune, organizațiile fondatoare au desemnat pe profesorul Serghei Rumeantsev în postul de rector.

Universitatea se pregătește să primească primul grup de 500 de studenți care-și vor începe studiile la 1 octombrie 1960. Se elaborează programele și planurile de studii; se pune la punct lista profesorilor.

Universitatea prieteniei din țara luncnicilor va avea fără îndoială un imens răsunset în întreaga lume. Salutăm această inițiativă și urăm profesorilor și studenților ei o activitate rodnică, în interesul omenirii.

Jocuri distractive

CÂNTECE DE VIAȚĂ NOUĂ

ORIZONTAL: 1) „Mai multă...”, cântată de Sabin Drăgoi — În prietenie! — „S-a făcut lumină-n...”, cântec de Eugen Cerbu; 2) „Scinteia...”, oratoriu de Ovidiu Varga, pe versuri de Victor Tulbure — Pronume; 3) „Biruitoare marele...” de Gh. Danga; 4) Văzduh — Cîntece — Aluminii; 5) Rînd — Muzica Imnului Republicii Populare Romîne, cîntecele „Steagul partidului”, „Cîntec pentru republică”, „Îți mulțumim, partid iubit”, — iață cîteva din compozițiile sale; 6) Compozitor român, laureat al Premiului de stat, autorul cîntecelor „Să-nălțăm un cîntec” (versuri de Eugen Jebeleanu), „Măreț pămînt al patriei iubite” (versuri de Eugen Frunză), „Dobrogea de aur” (versuri de Radu Bouréanu) — „... bucuriei”, a treia parte din recenta lucrare a compozitorului Ovidiu Varga: „Cantata bucuriei” (versuri de Vlaicu Birna); 7) A alături — „Mi-e dragă ... țării mele”, cântec de Sergiu Sarchizov; 8) Fire — „... al poporului”; 9) Cîrd de păsări — A compus cantata „Sub soarele păcii”, „Cîntec de întrecere” și „Partid, tu inimă a țării” (versuri de M. Beniuc) — Posesiv; 10) Autorul cîntecului „Mulțumim din inimă partidului” — „Aducem pacea-n lume, Ne făurim un...”, din imnul F.M.T.D. de Novikov; 11) Sportul în țările socialiste — Bine hrănită; 12) Reverie — A dăinu — Unguent; 13) Măsură — Alt compozitor român, autorul cîntecelor: „Înainte, schimb de mîine”, „Cîntec pentru patrie”, „Ciocanul și suveica”, „Cîntecul minerilor” — Nume feminin.

VERTICAL: 1) A compus cîntecul „Înalță-te, liberă țară” și „Te cîntăm, te slăvim, libertate” — „... partidului”, cântec de Ion Alexandrescu; 2) Terminație articulară — Liniștit, netulburat — Pace în limba rusă; 3) Cîntec de Gh. Danga — București; 4) În libertate! — La intervale mari — Sclav spartan; 5) Prefix pentru nou — Mișcare a brațului — Fel de a te îmbrăca; 6) Corabie legendară — „... din Borzești”, oratoriu în cinci părți de Matei Socor, pe versurile poetului Dan Deșliu; 7) Crud — În arenă — Soare pe Nil; 8) „Din întreceri cresc...”, cântec de Ion Croitoru — „... la umăr, Noi mulți la număr/Pacea s-o apărăm!” — Butaș; 9) Autorul cîntecelor: „Muncitori biruitoari”, „Frate sovietic, prieten iubit”, „Sub steagul păcii”, „Asta-i hora horelor” — Loc destinat luptelor sportive; 10) Iolanda Balaș — Interjecție — Poet și dramaturg român contemporan; 11) A se răci — „Mai..., mai repede, mai bine”, cântec de Elly Roman; 12) „Cantata... lumină”, de Anatol Vieru, pe versuri de Nina Cassian — „Raza... de rubin”, cântec de Emil Lerescu; 13) „Mărire..., patria mea”, cântec de Mihail Jora — O vizită scurtă — Acea (pop.).

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

J.O. ROMA 1960

ORIZONTAL: 1) Coubertin — Șut; 2) Arma — Oe — Spate; 3) Înălțime — Elan; 4) Arar — Atent; 5) St — Sol — Nit — Os; 6) Tir — Fugă — Apt; 7) Arene — Ațlet; 8) Cum — Egal — Lala; 9) Hiat — Inimos; 10) Em — Roma — Inele; 11) Tinere — Uni — En; 12) Atena — Brasist; 13) Atașată — Tețe.

VERTICAL: 1) Cai — Stacheta; 2) Ornați — Uimită; 3) Umăr — Rama — Net; 4) Balaș — Trena; 5) Trofee — Oraș; 6) Roi — Lungime; 7) Tema — Geana — Bț; 8) Etna — Li — Ura; 9) Ns — Ei — Mtna; 10) Pentatlonist; 11) Salt — Plase — Te; 12) Uta — Oțel — Lest; 13) Tenis — Talente.

SĂRITURILE...

ORIZONTAL: 1) Șah; 2) Ga; 3) Șo; 4) Sar; 7) Vienez; 11) Ape; 12) Cascadă; 13) Za; 15) Lăcustă; 17) Carlingă; 21) Tremur; 22) Ci; 23) Zidaril; 25) Ață; 26) Săritoare; 28) Litra; 29) Op; 30) In; 31) Flinte; 33) Ee; 34) Oa; 35) Șut; 36) Piper; 38) Os; 39) Lor; 41) Olt; 42) Teama; 45) Arici; 47) Mal; 48) Rac; 50) Rău; 52) Arc; 54) Mă; 55) As.

VERTICAL: 1) Șa; 2) Gonaci; 3) Sec; 4) Salt; 5) Apare; 6) Rece; 7) Vatră; 8) Isa; 9) Eda; 10) Zarzăr; 12) C.S.U.; 13) Zidi; 14) Anatole; 16) Um; 18) Lira; 19) Gropi; 20) Aia; 22) Cal; 24) Iritat; 26) St; 27) Ene; 31) Feri; 32) Nour; 35) Șes; 36) Pilot; 37) Portar; 40) Olea; 43) Mim; 44) Acar; 46) Ilar; 49) Caa; 51) Urmaș; 53) Ca.

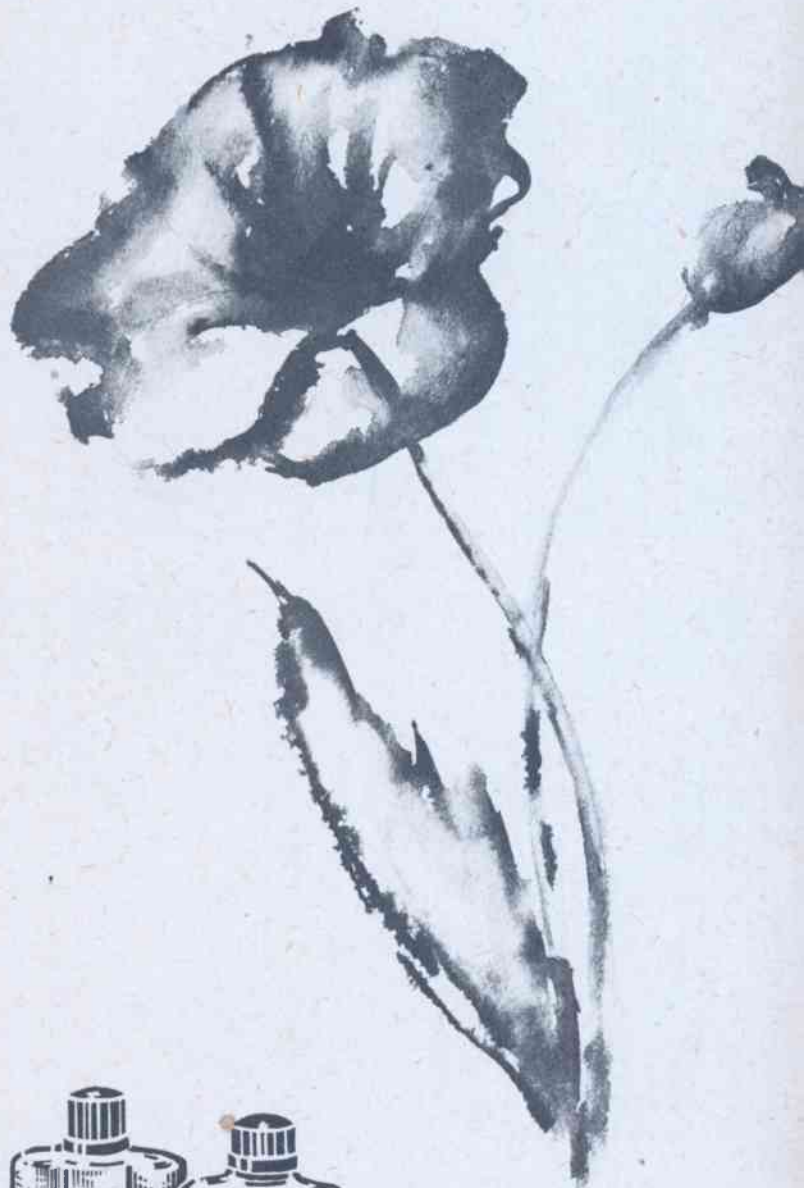
MONOVERB
Minge — Margine

BIVERB
Încercare reușită

ÎNTREPRINDEREA

Macul Rosu

BUCUREȘTI

PRODUSE
SUPERIOARE
DE PARFUMERIE

FILATELIE

ROMA 1960

CEA DE-A XVII-a EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE ÎN FILATELIE

Succesul filateliei al Jocurilor olimpice de la Squaw Valley și Roma este concretizat prin emiterea a peste 140 de mărci, în aproximativ 40 de țări. În această pagină oferim cititorilor noștri, și în special miilor de tineri filatelști, prilejul de a cunoaște câteva din cele mai interesante mărci emise în cinstea Jocurilor olimpice de la Roma. Desigur că sînteți curioși să cunoașteți, în primul rînd, mărcile țării gazde, Italia.

După seria preolimpică de 5 valori, poșta italiană a pus în circulație o serie denumită a 17-a Olimpiadă și care conține 8 valori. Iată o sumară prezentare a lor: 10 lire — reprezintă marelui stadion olimpic, construit în acest an; 15 lire — reprezintă o statuie din forul roman; 25 de lire — reprezintă o vedere din aer a stadionului olimpic; 35 de lire — discobol; 60 de lire — Palatul sporturilor; 110 lire — reproduce statuia de bronz a lui Apolonius; 150 de lire — bază sportivă, și 200 de lire — luptător roman. Ar fi greu de spus încă de pe acum care este cea mai frumoasă serie de mărci olimpice din acest an. Seria românească Olimpiada I reține atenția prin originalitatea aranjamentului grafic, care, prin așezarea ultimelor două valori sub primele trei, reconstituie cele 5 cercuri olimpice. În interiorul cărora ies în evidență desene fin stilizate: înotător (40 de bani), gimnastă (55 de bani), atletă (1,20 de lei), boxer (1,60 de lei) și canotor (2,45 de lei). Fiecare cerc este imprimat într-o altă culoare, respectiv roșu, galben, albastru, verde și negru, frumos nuanțate, pe fondul gri al mărcilor.

Tot poșta R.P. Romîne a mai pus în circulație o serie de 8 valori, Olimpiada II, cu un nominal de 5,75 de lei, care are aceleași desene și în plus un fotbalist. Emisiunea olimpică românească este completată de 2 colițe, una dantelată și alta nedantelată.

Interesantă este și seria poloneză, ale cărei desene au fost realizate după sugestiile Comitetului olimpic polonez. Seria cuprinde 8 mărci, împărțite în 2 grupe, în așa fel încît 4 mărci alăturate redau imaginea unui stadion, în interiorul cărui sînt desenate imagini de la întrecerile sportive olimpice.

Poșta Uniunii Sovietice a emis o serie de 10 valori, cu un nominal total de 3,75 de ruble. Desenele lor sînt consacrate disciplinelor: atletism (5 k), lupte libere (10 k), volei (15 k), haltere (20 k), box (25 k), atletism (40 k), serimă (40 k), natașe (40 k), canotaj (60 k), tir (1 r).

Dintre celelalte emisiuni închinată Olimpiadelor de la Roma, mai înfățișăm în imaginile alăturate seriile emise de Cehoslovacia (2 valori), Congo și Runda Urundi (10 valori), Monaco (6 valori), Paraguay (7 valori și 1 coliță), Iugoslavia (8 valori), Togo (7 valori), San Marino (14 valori).

Atragem atenția cititorilor noștri că în lumea afaceriștilor din Italia s-a fabricat o emisiune fictivă. O întreprindere din Milano a anunțat apariția a 5 mărci și 1 coliță care ar fi fost emise de poșta cubană. Această escrocherie a fost însă demascată de Direcția generală a poștelor Republicii Cuba. Uniunea poștală universală, prin Biroul ei internațional de la Berna, a fost sesizată de această afacere dubioasă.

Cea de-a XVII-a ediție a Jocurilor olimpice de la Roma a intrat în filatelie ca unul din cele mai bogate evenimente și emisiunile amintite constituie o reflectare a succesului pe care îl are această manifestare sportivă internațională în acțiunea de întărire a păcii și prieteniei între popoare.

VALERIU TEBEICA

CIL
Made in Rumania

COMPLEXUL PENTRU
INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI

C. I. L.

BRĂILA

PLĂCI AGLOMERATE CU
RĂȘINI DE UREOFORMAL-
DEHIDĂ TRIPLU STRATIFI-
CATE DIN AȘCHII
DE LEMN

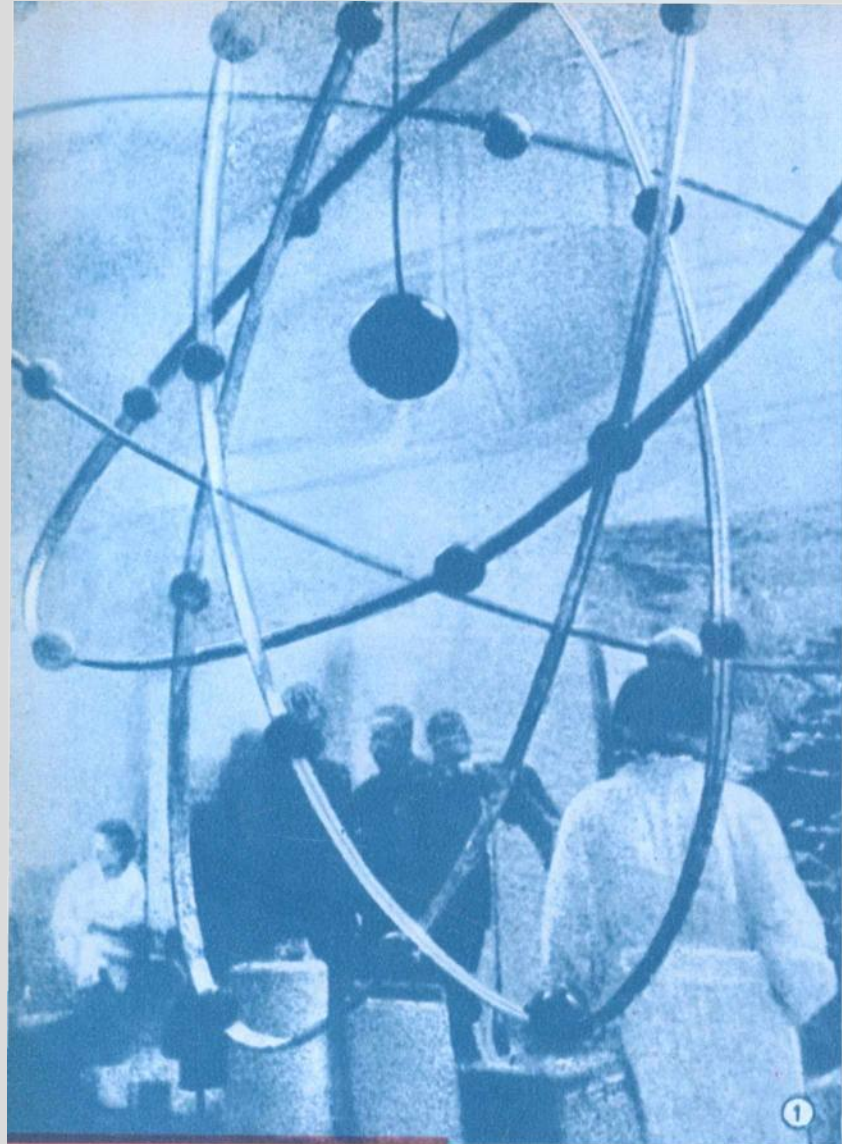
DOMENII
DE UTILIZARE:

Mobilier
Pereți despărțitori
Lambriuri
Plafone
Amenajări interioare
Vagoane, tramvaie
Construcții navale
etc.

economice
stabile
grosimi uniforme
randament
sporit la croire
perfect plane
formate practice
se pot furnizui
etc.

PROPRIETĂȚI FIZICO-MECANICE:

Greutatea specifică: 60 kg/mc
Grosimi: 8; 12; 16; 19; 22; 25 mm
Formate: 1830/3660; 1830/1830 mm;
2440/1830; 1220/1830 mm
Rezistența la încovoiere: inc. 200-300 kg/cmp
Rezistența la întindere: inc. 100-150 kg/cmp
Coeficient de conductibilitate termică
0,06-0,09 Kcal/mh grd
Capacitatea de izolare acustică
sub 550 Hz.....26 dB
peste 550 Hz.....33 dB
Umiditatea la livrare max. 8%
Umflarea în grosime la imersie în apă:
la 2 ore sub 3,5%
la 24 " " 8 %.

PLANUL SEPTENAL SE REALIZEAZĂ

*EXPOZITIE
DE FOTOGRAFII
organizată recent
la Moscova*

① La magazinul „Atomul în slujba vieții” (J. Krivosov)

② Asliean Ahmedzianov, conducătorul unei combine în sovhozul „Svobodni” din regiunea pământurilor desjelenite (I. Hapin)

③ „Atomul care vindecă” (G. Kaposov Cerstenikov)

④ Montarea radiotelescopului (V. Tarasievici)